

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
UNIVERSITY OF PIRAEUS

Μεταπτυχιακό πρόγραμμα:

<<Χρηματοοικονομικής και Τραπεζικής Διοικητικής>> με κατεύθυνση στην

<<Χρηματοοικονομική και Τραπεζική Διοικητική>>

Μεταπτυχιακή διπλωματική Εργασία :

Η θεωρία της μικροχρηματοδότησης

Νικολακόπουλος Θ. Ανάργυρος (ΜΧΡΗ1621)

Επιβλέπων καθηγητής : Βολιώτης Δημήτριος

Επιτροπή:

Επίκουρος Καθηγητής: Βολιώτης Δημήτριος

Αναπληρωτής Καθηγητής: Κουρογένης Νικόλαος

Καθηγητής: Σκιαδόπουλος Γεώργιος

Πειραιάς, Σεπτέμβριος 2019

Στην οικογένειά μου,
Σε όλους αυτούς που δεν τα παράτησαν ποτέ παρά τις δυσκολίες,
Στην Ερασμία που έφυγε νωρίς και λείπει το χάδι της.

Ευχαριστίες

Θα ήθελα να ευχαριστήσω θερμά όσους συντέλεσαν στην ολοκλήρωση της παρούσας διπλωματικής μου εργασίας, Αρχικά , θα ήθελα να ευχαριστήσω τον επιβλέποντα μου καθηγητή κύριο Βολιώτη Δημήτριο για την βοήθειά του κατά την διάρκεια συγγραφής της διπλωματικής μου εργασίας.

Επιπλέον θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους καθηγητές μου για τις γνώσεις που μου έδωσαν ώστε να γίνω ένας ολοκληρωμένος επιστήμονας και κάθε φορά ήταν πρόθυμοι να μου μεταλαμπαδέψουν ότι και να τους ζητούσα χωρίς αντάλλαγμα

Πειραιάς , Σεπτέμβριος 2019

Νικολακόπουλος Θ. Ανάργυρος

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στη παρούσα εργασία προσπαθούμε να μελετήσουμε το φαινόμενο της Μικροχρηματοδότησης.

Στα πρώτα κεφάλαια βλέπουμε πως ξεκίνησε αυτή η θεωρία με ποιους όρους και πως μεταδόθηκε.

Στη συνέχεια βλέπουμε διάφορα παραδείγματα από διάφορες χώρες κυρίως αναπτυσσόμενες καθώς και από χρηματοοικονομικά συστήματα που ιδρύθηκαν για να την υποστηρίξουν ώστε να ξεφύγουν οι δανειολήπτες από την φτώχεια καθώς και την μικροχρηματοδότηση στον αναπτυσσόμενο κόσμο όπως τις ΗΠΑ , τον Καναδά την Ευρώπη και τέλος το πρόσφατο παράδειγμα της Ελλάδος.

Στη συνέχεια εξετάζουμε τις επιπτώσεις μιας ποικιλίας ατομικών και ομαδικών δανείων μηχανισμών για τις επενδυτικές αποφάσεις εντός ελεγχόμενου εργαστηριακού κώνοντας σύγκριση του μεμονομένου και του ομαδικού δανεισμού και τέλος παραθέτουμε ένα παιχνίδι μικροχρηματοδότησης με τρεις παίκτες από τον πιο ασφαλή στο πιο ριψοκίνδυνο.

Λέξεις κλειδιά : Τραπεζικό σύστημα, μικροχρηματοδότηση, χρηματοοικονομικά ιδρύματα, δανειολήπτης, δανειζόμενος, μεμονωμένος δανεισμός, ομαδικός δανεισμός

SUMMARY

In this paper we try to study the phenomenon of Microfinance.

In the first chapters we see how this theory began and in what terms it was transmitted.

Following are examples of various underdeveloped countries as well as financial systems set up to support borrowers from poverty as well as microfinance in the developed world such as the US, Canada, Europe and finally its recent example, Greece.

We then examine the implications of a variety of individual and group loan mechanisms for investment decisions within a controlled laboratory by comparing individual and group lending, and finally list a three-player microfinance game from the safest to the most risky.

Keywords: Banking system, microfinance, financial institutions, borrower, individual lending, group lending

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Ευχαριστίες.....	Σελίδα 3
Περίληψη στα Ελληνικά.....	Σελίδα 4
Περίληψη στα Αγγλικά.....	Σελίδα 5
Πίνακας Περιεχομένων.....	Σελίδα 6
Κεφάλαιο 1	
Εισαγωγή.....	Σελίδα 8
Λειτουργία της Μικροχρηματοδότησης.....	Σελίδα 9
Κεφάλαιο 2	
Όροι δανείου μικροχρηματοδότησης.....	Σελίδα 12
Ιστορία της Τράπεζας Grameen.....	Σελίδα 14
Κεφάλαιο 3	
Συντελεστές Μικροχρηματοδοτήσεων.....	Σελίδα 19
Μικροχρηματοδότηση και θεσμικά όργανα.....	Σελίδα 20
Μικροχρηματοδότηση και φύλο.....	Σελίδα 20
Παραδείγματα Τραπεζών.....	Σελίδα 23
Η τράπεζα Shri Mahila Sewa.....	Σελίδα 23
Η τράπεζα Sahakari Bank.....	Σελίδα 23
Η τράπεζα Mahila Milan στην Ινδία.....	Σελίδα 24
Η τράπεζα γυναικών στη Σρι Λάνκα.....	Σελίδα 25
Η Ιστορία της μικροχρηματοδότησης	
στις Ηνωμένες Πολιτείες.....	Σελίδα 26
Η Μικροχρηματοδότηση στην Ευρώπη.....	Σελίδα 28
Κύρια χαρακτηριστικά της μικ/σης στην Ευρώπη.....	Σελίδα 29
Συντελεστές.....	Σελίδα 29
Μικροχρηματοδοτήσεις Progress.....	Σελίδα 30
Μικροχρηματοδοτήσεις στην Ελλάδα.....	Σελίδα 31
Κεφάλαιο 4	
ΜεμονωμένοςvsΟμαδικός δανεισμός.....	Σελίδα 35
Επαναλαμβανόμενοι κύκλοι δανεισμού.....	Σελίδα 37
Σύγκρισή μεμονωμένου και ομαδικού δανεισμού.....	Σελίδα 37
Κεφάλαιο 5	
Παιχνίδια μικροχρηματοδότησης.....	Σελίδα 43
Υπόθεση 1.....	Σελίδα 48

Ατομική – Δανειοληπτική Ευθύνη.....	Σελίδα 49
Ένα παράδειγμα μικροχρηματοδότησης.....	Σελίδα 51
Υπόθεση 2.....	Σελίδα 54
Απόδειξη της πρότασης 1.....	Σελίδα 57
Συμπεράσματα.....	Σελίδα 61
Βιβλιογραφία.....	Σελίδα 63

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η μικροχρηματοδότηση υπήρχε με διαφορετικές μορφές εδώ και αιώνες στο πλαίσιο των χρηματοπιστωτικών συστημάτων που βασίζονται στην εμπιστοσύνη δανεισμού. Ως δομή το σύγχρονο κίνημα της μικροχρηματοδότησης ξεκίνησε τη δεκαετία του 1970 και συνεχίζεται εδώ και περίπου 50 χρόνια. Εξασφάλισε μεγάλη θέση τη δεκαετία του 1980 και του 1990 και τώρα υλοποιείται με επιτυχία με προγράμματα σε όλο τον κόσμο: στην Ασία, την Αφρική, τη Λατινική Αμερική, και πιο πρόσφατα την Ανατολική και τη Δυτική Ευρώπη. Η μικροχρηματοδότηση, που ονομάζεται επίσης μικροπίστωση, είναι ένας τύπος τραπεζικής υπηρεσίας που παρέχεται σε ανέργους ή άτομα με πενιχρό εισόδημα ή σε ομάδες που διαφορετικά δεν θα έχουν άλλη πρόσβαση στις χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες. Ενώ τα ιδρύματα που συμμετέχουν στον τομέα της μικροχρηματοδότησης παρέχουν συνήθως δανεισμό (τα μικροποσά κυμαίνονται από τα \$ 100 μέχρι τα \$ 25.000), πολλές τράπεζες προσφέρουν πρόσθετες υπηρεσίες, όπως λογαριασμούς ελέγχου και αποταμίευσης. Τελικά, ο στόχος της μικροχρηματοδότησης είναι να δώσει στους φτωχούς ανθρώπους την ευκαιρία να γίνουν αυτόνομοι. Οι υπηρεσίες μικροχρηματοδότησης παρέχονται σε ανέργους ή άτομα με χαμηλό εισόδημα, επειδή οι περισσότεροι από αυτούς έχουν παγιδευτεί στη φτώχεια ή έχουν περιορισμένους οικονομικούς πόρους, δηλαδή δεν έχουν ικανοποιητικά εισοδήματα για να συνεργαστούν με τα παραδοσιακά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Παρά το γεγονός ότι αποκλείονται από τις τραπεζικές υπηρεσίες, όμως, όσοι ζουν με λιγότερα από 2 δολάρια ημερησίως επιχειρούν να εξοικονομήσουν, να δανειστούν, να αποκτήσουν πίστωση ή ασφάλιση και να κάνουν πληρωμές για το χρέος τους.

Λειτουργία της μικροχρηματοδότησης

Ο Armendriz de Aghion υποστηρίζει ότι οι οργανισμοί μικροχρηματοδότησης στηρίζονται σε ένα μεγάλο αριθμό δραστηριοτήτων, οι οποίες ξεκινάνε από την παροχή βασικών τραπεζικών ελέγχων και λογαριασμών ταμειευτηρίου έως κεφαλαίου εκκίνησης για δημιουργούς μη μεγάλων επιχειρήσεων και εκπαιδευτικών προγραμμάτων. Τα προγράμματα αυτά μπορούν να αναλυθούν σε κλάδους όπως λογιστική, χρήση ταμειακών ροών και τεχνικές ή επαγγελματικές δεξιότητες, όπως η λογιστική. Σε αντίθεση με τις συνήθειες

καταστάσεις χρηματοδότησης, στις οποίες ο δανειστής έχει ασχολία πρωτίστως με τον οφειλέτη που έχει αρκετές εξασφαλίσεις και εγγυήσεις για την κάλυψη του δανείου, πολλά μικροχρηματοδοτικά ιδρύματα επικεντρώνονται στην παροχή βοήθειας και τεχνογνωσίας στους δημιουργούς επιχειρήσεων.

Σύμφωνα με την Lederman Daniel (2002) σε πολλές περιπτώσεις, οι άνθρωποι που επιθυμούν βοήθεια από οργανισμούς μικροχρηματοδότησης πρέπει πρώτα να αντλήσουν βασικά μαθήματα διαχείρισης χρημάτων. Τα μαθήματα καλύπτουν τις έννοιες του επιτοκίου και την έννοια της ταμειακής ροής, τον τρόπο λειτουργίας των συμφωνιών χρηματοδότησης και των λογαριασμών ταμειευτηρίου, και τον τρόπο διαχείρισης της οφειλής τους και κατά πόσο είναι βιώσιμη, δηλαδή θα μπορέσουν να την εξοφλήσουν έγκυρα.

Μόλις ολοκληρωθεί η εκπαίδευσή τους σε ικανοποιητικό βαθμό, οι πελάτες είναι σε θέση να αιτηθούν δάνεια. Όπως γίνεται και σε ένα παραδοσιακό χρηματοοικονομικό σύστημα, ένας υπάλληλος δανείου βοηθά τους δανειολήπτες με αιτήσεις, συντονίζει την διαδικασία δανεισμού και εγκρίνει όταν οι συγκυρίες και τα δεδομένα το επιτρέπουν τα δάνεια. Σύμφωνα με την Gine Xavier και την Dean Karlan (2009) ένα πολύ μικρό δάνειο, μερικές φορές λιγότερο και από τα \$ 100, ίσως να μην φαίνεται ικανή ποσότητα για την πλειοψηφία των ανθρώπων στον ανεπτυγμένο κόσμο αλλά σε πολλούς φτωχούς ανθρώπους, τα χρήματα αυτά είναι συχνά αρκετά για να ξεκινήσει μια επιχειρηματική δραστηριότητα ή να συμμετέχει σε άλλες επικερδείς δραστηριότητες.

Η μικροχρηματοδότηση σύμφωνα με τον κ. Κωνσταντίνο Σταμπόλα θεωρείται ότι χρηματοδοτεί περίπου 125 δις δολάρια το χρόνο σε σχεδόν 100 εκατομμύρια μικροεπιχειρήσεις και μικροεπαγγελματίες σε περισσότερες από 120 χώρες του (υπανάπτυκτου, αναπτυσσόμενου και ανεπτυγμένου) κόσμου, μέσω 10.000 και πλέον φορέων (μη-κερδοσκοπικές εταιρείες, μη-κυβερνητικές οργανώσεις, μη-τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, πιστωτικοί συνεταιρισμοί, ομάδες αυτοβοήθειας αγροτικών & απομακρυσμένων περιοχών, συνεταιριστικές τράπεζες, εξειδικευμένες τράπεζες μικροχρηματοδότησης, κρατικοί οργανισμοί, εμπορικές τράπεζες,

κλπ). Ενώ τα τελευταία περίπου 30 χρόνια η παροχή μικροπιστώσεων έχει παρουσιάσει τεράστιους ρυθμούς ανάπτυξης, ο συγκεκριμένος τρόπος χρηματοδότησης εξακολουθεί να παραμένει συμπληρωματικός του κλασικού παραδοσιακού χρηματοπιστωτικού συστήματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Όροι δανείου μικροχρηματοδότησης

Όπως και οι δανειστές των κλασικών χρηματοοικονομικών ιδρυμάτων, οι μικροεπενδυτές πρέπει να λογαριάζουν τόκους δανείων και να εισάγουν ειδικά σχέδια αποπληρωμής με πληρωμές που θα πραγματοποιούνται σε τακτά ημερολογιακά χρονικά διαστήματα. Ένα μεγάλο πλήθος δανειστών θέλουν από αυτούς που δέχονται το δάνειο να παρακρατούν ένα μέρος των χρηματικών διαθέσιμων τους σε λογαριασμό ταμειυτηρίου, ο οποίος μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως δικλείδα ασφάλειας εάν ο πελάτης αθετήσει στην πληρωμή του δανείου. Εάν ο δανειολήπτης καταφέρει να αποπληρώσει το δάνειο με επιτυχία στην ώρα του, τότε έχει συγκεντρώσει επιπλέον εξοικονόμηση ρευστού.

Επειδή πολλοί υποψήφιοι δανειολήπτες δεν μπορούν να προσφέρουν ασφάλεια, οι μικροεπιχειρηματίες συγκεντρώνουν συχνά τους δανειολήπτες μαζί ως αποθεματικό. Μετά τη λήψη δανείων, οι αποδέκτες επιστρέφουν τα χρέη τους μαζί όλοι. Επειδή η επιτυχία του προγράμματος εξαρτάται από τη συνεισφορά του καθενός, αυτό δημιουργεί μια μορφή πίεσης από ομοτίμους που μπορεί να βοηθήσει στην εξασφάλιση της αποπληρωμής του δανείου. Για παράδειγμα, εάν ένα άτομο έχει πρόβλημα να αξιοποιήσει τα χρήματά του για να ξεκινήσει μια επιχειρηματική δραστηριότητα, το άτομο αυτό μπορεί να ζητήσει βοήθεια από άλλα μέλη της ομάδας ή από τον τραπεζικό υπάλληλο που ασχολείται με τα μικροδανεία αυτά. Μέσω της έγκυρης αποπληρωμής δανείου, οι παραλήπτες δανείων τείνουν να αναπτύσσουν ένα καλό πιστωτικό ιστορικό, όπου θα τους διασφαλίσει να λαμβάνουν μεγαλύτερα ποσά δανείων στο υγιές μέλλον.

Είναι αξιοσημείωτο ότι παρόλο που αυτοί οι δανειολήπτες χαρακτηρίζονται συχνά ως επισφαλείς, τα ποσά αποπληρωμής για τα μικροποσά είναι συχνά υψηλότερα από το μέσο ποσοστό αποπληρωμής σε πιο τυπικές μορφές χρηματοδότησης, δηλαδή στις κλασικές τράπεζες. Για παράδειγμα, το Ίδρυμα μικροχρηματοδότησης (Opportunity International) ανέφερε ποσοστά αποπληρωμής περίπου 98,9% το 2016.

Η μικροχρηματοδότηση σύμφωνα με τον Fernando N (2007) δίνει το δικαίωμα στα άτομα να λαμβάνουν εύλογα μικρά επιχειρηματικά δάνεια χωρίς κίνδυνο και με τρόπο που να συμπορεύεται με τις πρακτικές ηθικής δανειοδότησης. Αν και υπάρχουν σε όλη την υφήλιο, το μεγαλύτερο μέρος των πράξεων μικροχρηματοδότησης συμβαίνουν σε αναπτυσσόμενες χώρες, όπως η

Ουγκάντα, η Ινδονησία, η Σερβία και η Ονδούρα. Πολλά ιδρύματα μικροχρηματοδοτήσεων δίνουν ιδιαίτερη σημασία στη βοήθεια χρηματικών διαθέσιμων προς τις γυναίκες ειδικότερα.

Ιστορία της Τράπεζας Grameen και Mohammad Yunus

Η θεωρία αυτή θεσπίστηκε με τη σημερινή της μορφή από την Τράπεζα των Φτωχών από τον ιδρυτή της Mohammad Yunus.

Σύμφωνα με τον Jonathan Morduch(1999) η ιδέα δημιουργίας της Τράπεζας Grameen, άρχισε να δημιουργείται το 1976 στο χωριό Τζόμπρα του Μπαγκλαντές, αλλά η τράπεζα έλαβε την επίσημη νομική της μορφή το 1983. Κύριο πρόσωπο ίδρυσης της ήταν και παραμένει ο οικονομολόγος και καθηγητής Muhammad Yunus. Για τη συμβολή του στην επίτευξη της ειρήνης, μέσα από την μείωση της φτώχειας με την δημιουργία επιχειρήσεων από αδύναμα οικονομικά άτομα ο M. Yunus, ο «πατέρας της Μικροπίστωσης» πήρε το 2006 το Νόμπελ Ειρήνης. «για τη δημιουργία οικονομικών και κοινωνικών ευκαιριών για τα αδύναμα οικονομικά άτομα, και ιδίως για το αδύναμο φύλο, μέσω της καινοτόμου εργασίας τους στο να λαμβάνουν μικρά δανεία και εγγυήσεις». Η τράπεζα Grameen έχει ένα μεγάλο δίκτυο καταστημάτων σε 60 περίπου χώρες (Ασία, Αμερική, Ευρώπη, Βαλκάνια). Αλλωστε το 2007, ο Mohammed Yunus θεωρήθηκε σύμφωνα με το περιοδικό Business Week, ως ένας από τους πιο πετυχημένους σε πρωτοπόρες ιδέες και κίνητρα σε όλο τον κόσμο. Αυτό μας τονίζει ότι οι κοινωνικές επιχειρήσεις, όπως η τράπεζα Grameen και οι οργανισμοί που υποστηρίζονται από αυτή, σαφώς μπορούν να είναι επιτυχημένες και ωφέλιμες σε οικονομικό αλλά και κοινωνικό επίπεδο. Ιδιοκτήτες της είναι οι αδύναμοι οικονομικά δανειολήπτες της που είναι κυρίως γυναίκες. Οι δανειζόμενοι αντιπροσωπεύουν το 94% του μετοχικού της κεφαλαίου ενώ το υπόλοιπο 6% υποδουλώνει τον κρατικό σύστημα. Η τράπεζα δεν επιθυμεί από τους οφειλέτες να έχουν κάποια μορφή εγγύησης για την παροχή μικροπιστώσεων (micro-loans ή micro-credit). Επιπλέον δε θέλει να λάβει δικαστικά μετρά επιτακτικής είσπραξης σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής των δανείων, ούτε επιθυμεί να εκδώσει νομικά συμβόλαια και ρήτρες.

Κάθε δανειζόμενος επιβάλλεται να είναι μέλος μιας πενταμελούς ομάδας, η

οποία δεν είναι υποχρεωτικό να δώσει κάποιες εγγυήσεις για λάβει το δανείο. Η ευθύνη αποπληρωμής ανήκει στα μέλη της ομάδας και η ευθύνη της ομάδας είναι να παρατηρεί αν κάθε μέλος της φέρεται όπως έχουν συμφωνήσει, εξοφλώντας το δάνειο. Δεν υπάρχει όμως συνολική ευθύνη της ομάδας για την εξόφληση του δανείου σε περίπτωση που δε πραγματοποιηθεί η υποχρέωση πληρωμής ενός μέλους της.

Σύμφωνα με τον Jonathan οι δανειζόμενοι ανέρχονται σε 5,13 εκατομμύρια άτομα (το 2005), από τα οποία το σχεδόν όλα αποτελούνται από γυναίκες ενώ το ποσοστό ανάκτησης των δανείων ανέρχεται σε 98,03%. Το συνολικό ποσό των δανείων αντλείται ολόκληρο από τα αποθέματα των τραπεζών.

Οι καταθέσεις όψεως της που προέρχονται από τους δανειζόμενους, ανέρχονται στο 113% των δανείων, ενώ αν σε αυτά βάλουμε και τα ίδια κεφάλαια τότε ανέρχονται στο 136% των δανείων.

Το 2004, το σύνολο των εσόδων της Grammen ανέρχονταν σε 77 εκατομμύρια δολάρια Η.Π.Α. και το σύνολο των εξόδων σε 73,84 εκατομμύρια δολάρια.

Εχουμε τέσσερις κατηγορίες, σύμφωνα με τον Jonathn Morduch (1999), τραπεζικών επιτοκίων που χωρίζονται στη τράπεζα Grammen:

- 20% για δάνεια που δημιουργούν εισόδημα
- 8% για στεγαστικά δάνεια,
- 5% για φοιτητικά δάνεια,
- και 0% (άτοκα) για τους επαίτες.

Επίσης υπάρχει ασφάλεια ζωής και ασφάλεια δανείου για τους επαίτες χωρίς έξτρα οικονομική επιβάρυνση. Σε περίπτωση απώλειας οποιουδήποτε δανειζόμενου, το δάνειο αποπληρώνεται μέσω ασφαλιστικών δικλείδων, στα οποία έχουν ενταχθεί τα δάνεια.

Οι πενταμελείς ομάδες ενθαρρύνονται από το σύστημα να αναλάβουν ως μέλη επαίτες. Όλα τα μέλη της τράπεζας αποκτούν μια ταυτότητα – έμβλημα που φέρουν μαζί τους συνεχώς, η οποία δηλώνει ότι είναι μέλη της τράπεζας

Grameen, η οποία και τους στηρίζει συνεχώς και αδιάκοπτα.

Δεν απαγορεύεται στους επαίτες, να συνεχίσουν την επαιτεία, αλλά ενθαρρύνεται από την τράπεζα να αποκτήσουν δραστηριότητες και ζήλο που δημιουργούν ένα μικρό αρχικό εισόδημα όπως η πώληση καταναλωτικών ειδών και ειδών λαϊκής τέχνης.

Μια σημαντική παράμετρος είναι επίσης η μέθοδος απόσβεσης. Σύμφωνα με τον Yunus Muhammad (1999) όλα τα δάνεια υπολογίζονται σύμφωνα με τη φθίνουσα μέθοδο απόσβεσης που βοηθάει περισσότερο τους οφειλότες να αποπληρώσουν ομαλά τα δανειά τους και χωρίς πολλά προβλήματα. Τα επιτόκια καταθέσεων όψεων κυμαίνονται από 8,4% έως ανώτατο όριο 12,1%.

Σχετικά με τις προβλέψεις επισφαλών δανείων η Τράπεζα Grameen εφαρμόζει την εξής πρακτική : σε περίπτωση μη έγκαιρης πληρωμής ενός δανείου, διενεργεί πρόβλεψη για επισφαλές δάνειο ίση με το 50% του δανείου κατά το κλείσιμο της πρώτης λογιστικής χρήσης από την στιγμή που το δάνειο κατέστη ληξιπρόθεσμο ενώ κατά την διάρκεια του δεύτερου έτους από την μη έγκαιρη αποπληρωμή διενεργεί πρόβλεψη επισφαλούς δανείου ίση με το 100% του δανείου από τη στιγμή που το δάνειο χαρακτηριστεί ως μη εξυπηρετούμενο.

Τα ποσά δανείων είναι ιδιαίτερα μικρά, παρέχονται χωρίς εγγυήσεις του δανειολήπτη και εξοφλούνται συνήθως με εβδομαδιαίες πληρωμές των δόσεων. Η ομαλή εξόφλησή τους εποπτεύεται εκτός από την πενταμελή ομάδα, που αναφέρθηκε πιο πάνω ,και από το τραπεζικό ίδρυμα.

Η Τράπεζα Grameen σύμφωνα με τον ιδρυτή της Yunus Muhammad (1999) επιθυμεί την ύψωση της κοινωνικής και πολιτικής συνείδησης και γοήτρου των μελών της, στην ενθάρρυνση των κοινωνικών και φυσικών έργων υποδομής (στέγαση, ύδρευση ,ομαλής πρόσβασης σε πόσιμο νερό, εκπαίδευση,κτλ.).

Η μέθοδος δράσης της τράπεζας βασίζεται στην εξής φιλοσοφία της :

- Ξεκινάει βλέποντας το πρόβλημα παρά τη λύση. Ένα πιστωτικό σύστημα οφείλει να στηρίζεται σε έρευνα του κοινωνικού υπόβαθρου και όχι σε προκαθορισμένες και προαποφασισμένες τεχνικές πρακτικές.
- Επιδιώκει μη συντηρητική στάση. Η ανάπτυξη οφείλει να στηρίζεται σε μακροπρόθεσμες διαδικασίες που θα συνδέονται από τις δεσμεύσεις και τις επιλογές των οικονομικών λειτουργιών.
- Εξασφαλίζει ότι το πιστωτικό σύστημα εξυπηρετεί τους οικονομικά αδύναμους. Η συμβολή των τραπεζικών υπαλλήλων που εργάζονται με τις πιστώσεις στα χωριά είναι χρήσιμη και συχνά επιβάλλεται.
- Βάζει προτεραιότητες και κανόνες στο πληθυσμό, υπηρετώντας πρώτα τους πιο οικονομικά αδύναμους.
- Στην αρχή μειώνει τις πιστώσεις σε παραγωγικές δραστηριότητες που εξασφαλίζουν διαθέσιμο εισόδημα.
- Στηρίζει με όλες τις δυνάμεις της ομάδες αλληλοβοήθειας.
- Συνδυάζει τη στενή παρακολούθηση των οφειλετών με διαδικασίες όχι δύσκολες και τυποποιημένες.
- Βάζει όλες τις δυνάμεις της για να σιγουρέψει την εύρυθμη λειτουργία του χρηματοπιστωτικού τομέα.
- Επενδύει σε ανθρώπινο δυναμικό, δίνοντας γνώση σε άτομα που μπορούν να βοηθήσουν και να έχουν ηγετικό ρόλο στη κοινωνία, με ήθος, δημιουργικότητα και κυρίως σεβασμό στο μέσο αγροτικό περιβάλλον.
- Συνδυάζει σε σημαντικό βαθμό τις αποταμιεύσεις με τις πιστώσεις

Βασικές πληροφορίες για την Τράπεζα Grameen για τα έτη 1995, 2001, 2005, 2007 (Ποσά σε εκατ. US \$)

	1995	2001	2005	2007
Τραπεζικά κέρδη	0,37	1,05	15,21	1,56
Τραπεζικές καταθέσεις	95	127	483	759
Οφειλόμενα δάνεια της GB	295	223	427	530
Καταθέσεις σε ποσοστά % του οφειλόμενου δανείου	32%	57%	113%	143%
Δανεισμός από άλλες τράπεζες και άλλους οργανισμούς	212	176	29	26
Συνολικές ετήσιες εκταμιεύσεις	333	287	612	731
Αθροιστική εκταμίευση	1405	3393	5227	6686
Μέλη (εκατομμύρια)	2,07	2,38	5,58	7,41
Αριθμός χωριών με δανεισμό	35533	40477	59912	80678
Εργαζόμενοι	12420	11841	16142	25283
Αριθμός υποκαταστημάτων	1055	1173	1735	2481

Πηγή πίνακα :www.capital.gr

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Συντελεστές Μικροχρηματοδοτήσεων

Μικροχρηματοδότηση και θεσμικά όργανα

Είναι δομές που διαθέτουν προϊόντα και υπηρεσίες μικροχρηματοδότησης σε αδύναμους οικονομικά πληθυσμούς. Χωρίζονται σε πιστωτικούς και αποταμιευτικούς, Συνεταιρισμούς, Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις (NGO), ελεγχόμενα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης, τράπεζες μικροχρηματοδότησης.

- Εμπορικές τράπεζες

Υποστηρίζουν λειτουργίες μικροχρηματοδότησης, είτε έμμεσα, με υποστήριξη αυτών που υπάρχουν παρέχοντας χρηματική υποστήριξη ή ίδια κεφάλαια, είτε άμεσα με δημιουργία θυγατρικής ή με μία σειρά προϊόντων και υπηρεσιών μικροχρηματοδότησης

- Κυβερνήσεις και τοπικές κοινότητες

Μελημά τους η ανάπτυξη της μικροχρηματοδότησης, απαρτίζοντας με το κατάλληλο νομικό πλαίσιο και τις εθνικές στρατηγικές για την γρήγορη και δημιουργική ανάπτυξη χρησιμοποιώντας συντελεστή μικροχρηματοδότησης. Η χρηματοδότηση πραγματοποιείται από κεντρικές τράπεζες, υπουργεία και τοπικές αρχές.

- Ασφαλιστικές εταιρείες

Ασφαλίζουν τα μικροχρηματοδοτικά ιδρύματα και τα αντίστοιχα χαρτοφυλάκιά τους και διαθέτουν μικρά ασφαλιστικά προϊόντα και υπηρεσίες μέσω των δικτύων και του συστήματος των μικροχρηματοδοτικών ιδρυμάτων.

Μικροχρηματοδότηση και φύλο

Η μικροχρηματοδότηση σύμφωνα με τον Fernando N(2007) γενικά συμφωνεί ότι οι γυναίκες πρέπει να είναι το κύριο κορμός της παροχής υπηρεσιών. Τα αποδεικτικά στοιχεία τείνουν να δείχνουν ότι είναι λιγότερο πιθανό να αθετήσουν τα δάνειά τους από το αντίθετο φύλο . Τα στοιχεία για τη βιομηχανία από το 2006 για τα 704 χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που ανέρχονται σε 52 εκατομμύρια δανειολήπτες περιλαμβάνουν τα τη μεθοδολογία δανεισμού αλληλεγγύης (99,3% των γυναικών πελατών) και τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα με μεμονωμένα δάνεια (51% γυναίκες). Το ποσοστό παραβατικότητας για δάνεια αλληλεγγύης ήταν 0,9% μετά από 30 ημέρες (μεμονωμένες χορηγήσεις - 3,1%), ενώ το 0,3% των δανείων διαγράφηκε (μεμονωμένος δανεισμός - 0,9%). Οπως αναφέρει ο Lederman

Daniel (2002) τα περιθώρια λειτουργιών καθίστανται αυστηρότερα όσο μικρότερα είναι τα χορηγηθέντα δάνεια, πολλά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα θεωρούν ότι ο κίνδυνος δανεισμού των αντρών είναι πολύ μεγάλος. Αυτή η εστίαση στις γυναίκες αμφισβητείται από πολλά μέτωπα μερικές φορές, ωστόσο μια πρόσφατη μελέτη μικροεπιχειρήσεων από τη Σρι Λάνκα που την δημοσίευσε η Παγκόσμια Τράπεζα διαπίστωσε ότι η απόδοση κεφαλαίου επιχειρήσεων ανδρών (το ήμισυ του δείγματος) ήταν κατά μέσο όρο 11%, ενώ η απόδοση για τις γυναίκες επιχειρηματίες ήταν 0% ή ακόμα και ελαφρώς αρνητικές. Σύμφωνα με το Ghatak (2000) η έμφαση που δίνει η μικροχρηματοδότηση στον δανεισμό των γυναικών είναι αντικείμενο διαφωνίας, καθώς υποστηρίζεται ότι η μικροχρηματοδότηση βελτιώνει τη ζωή των γυναικών μέσω της ανακούφισης τους από την συνθήκες της φτώχειας. Ισχυρίζεται ότι με την παροχή αρχικού κεφαλαίου στις γυναίκες θα είναι σε θέση να υποστηρίζονται ανεξάρτητα από τους άνδρες, με τρόπο που θα ενισχύεται η βιώσιμη ανάπτυξη της επιχείρησης και η ενδεχόμενη αυτάρκεια της. Ο ισχυρισμός αυτός βέβαια δεν έχει ακόμη αποδειχθεί επιστημονικά σε καμία ουσιαστική μορφή. Επιπλέον, η προσέλκυση γυναικών ως μία αρχική επενδυτική βάση είναι ακριβώς επειδή περιορίζονται από κοινωνικό πολιτιστικά πρότυπα σχετικά με τέτοιες έννοιες υπακοής, οικογενειακού καθήκοντος, συντήρησης νοικοκυριού και παθητικότητας. Ως αποτέλεσμα αυτών των κανόνων και των υποχρεώσεων είναι ότι ενώ η μικροπίστωση μπορεί να αφήσει στις γυναίκες να βελτιώσουν την καθημερινή τους βιωσιμότητα με σταθερό ρυθμό, δεν θα είναι σε θέση να συμμετάσχουν σε επιχειρηματικές πρακτικές προσανατολισμένες προς την αγορά πέρα από ένα περιορισμένο εύρος χαμηλής ειδίκευσης, χαμηλό όφελος ακόμα και αδήλωτη εργασία. Εν μέρει μια αντανάκλαση της προστιθέμενης οικονομικής επιβάρυνσης της συντήρησης των νοικοκυριών, ώστε οι γυναίκες να ωθούν μόνοι τους ως αποτέλεσμα της ενίσχυσης της μικροχρηματοδότησης · και εν μέρει η έλλειψη κατάρτισης και εκπαίδευσης που περιβάλλουν τις γενετικές αντιλήψεις των οικονομιών. Ειδικότερα, η μετατόπιση των κανόνων έτσι ώστε οι γυναίκες να συνεχίσουν να είναι υπεύθυνες για όλη την εγχώρια ιδιωτική σφαίρα εργασίας καθώς και η ανάληψη δημόσιας οικονομικής στήριξης για τις οικογένειές τους, ανεξάρτητα από τις άνδρες ενισχύσεις, αυξάνει παρά μειώνει τα βάρη στα ήδη περιορισμένα άτομα.

Σύμφωνα με τον Yunus Muhammad (1999) εφόσον υπήρχε ανταλλαγή εργασίας ή εάν τα έσοδα των γυναικών ήταν συμπληρωματικά και δευτερεύοντα και όχι πρωταρχικά για τη συντήρηση και βιωσιμότητα των νοικοκυριών, μπορεί να υπάρχει κάποια δόση αλήθειας στους ισχυρισμούς για τη δημιουργία μακροπρόθεσμων επιχειρήσεων. Ωστόσο, όταν είναι τόσο περιορισμένη, είναι αδύνατο για τις γυναίκες να κάνουν περισσότερες κινήσεις από την αποπληρωμή ενός τρέχοντος δανείου μόνο για να αναλάβουν ένα άλλο σε ένα κυκλικό πρότυπο το οποίο είναι επωφελές για την χρηματοδότη, αλλά δύσκολα κατανοητό στον δανειολήπτη. Αυτή η εξομάλυνση των φύλων ξεπερνά τους θεσμικούς δανειστές όπως την Grameen Bank σε πρόσωπο με πρόσωπο άμεσους δανεισμούς μέσω φιλανθρωπικών δραστηριοτήτων χρηματοδότησης από πλήθος. Έρευνες έχουν καταγράψει ότι η πιθανότητα δανεισμού σε γυναίκες, ατομικά ή σε ομάδες γυναικών, είναι κατά 38% μεγαλύτερη από τα ποσοστά δανεισμού ανδρών. Αυτό συμβαίνει επίσης σε μια γενική συνήθεια για διαπροσωπικές σχέσεις μικροχρηματοδότησης που πρέπει να διεξάγονται για λόγους ομοιότητας και εσωτερικής ή εξωτερικής αναγνώρισης: οι δανειστές θέλουν να δουν κάτι γνωστό, κάτι που μπορεί να υποστηριχθεί στους εν δυνάμει δανειολήπτες, ώστε να δοθεί έμφαση κυρίως στην οικογένεια, και μια δέσμευση για την κοινότητα που όλα επιτυγχάνουν θετικά αποτελέσματα από πιθανούς χρηματοδότες. Δυστυχώς, αυτές οι ετικέτες ευθυγραμμίζονται όχι σε ίσο ποσοστό με τις γυναίκες και όχι με τους άνδρες, ιδιαίτερα στον αναπτυσσόμενο κόσμο. Το φλέγον αποτέλεσμα είναι ότι η μικροχρηματοδότηση εξακολουθεί να βασίζεται σε περιοριστικούς κανόνες για τα δύο φύλα και όχι να επιδιώκει να τους υπονομεύσει μέσω οικονομικής αποκατάστασης όσον αφορά τις θεμελιώδεις αλλαγές: η κατάρτιση, η επιχειρηματική διαχείριση και η χρηματοοικονομική εκπαίδευση είναι όλα στοιχεία που θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στις παραμέτρους των γυναικείων δανείων είναι η θεμελιώδης πραγματικότητα των γυναικών, καθώς ένα μειονεκτικό τμήμα των κοινωνιών στις αναπτυσσόμενες χώρες θα εξελιχθεί.

Παρακάτω παραθέτουμε μερικά παραδείγματα συνεταιριστικών τραπεζών των γυναικών στις υποανάπτυκτες χώρες

Παραδείγματα Τραπεζών

Η Τράπεζα Shri Mahila SEWA Sahakari Bank

Σύμφωνα με τον F JA Bouman η ένωση αυτοαπασχολούμενων γυναικών (SEWA) δημιουργήθηκε το Δεκέμβριο του 1971 στο Ahmedabad (Ινδία) και καταγράφηκε ως συνδικαλιστική οργάνωση τον Απρίλιο του 1972. Το 1974, 4.000 ελεύθερες επαγγελματίες γυναίκες ίδρυσαν την τράπεζα SEWA ως κοινή τράπεζα με κύριο επίκεντρο να παρέχουν πίστωση σε ελεύθερες επαγγελματίες γυναίκες με κύριο στόχο να τις δυναμώσουν και να ελαττώσουν τον εθισμό τους από τους άλλους. Υπάρχουν συνεχείς εκλογές για να μη μένουν στάσιμες οι θέσεις στο Διοικητικό Συμβούλιο το οποίο δημιουργεί τις πολιτικές της τράπεζας και δημιουργούν κυρώσεις για όλα τα δάνεια. Η τράπεζα διοικείται κυρίως από υψηλά σε μόρφωσή ακαδημαϊκά στελέχη που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο και τα επιτεύγματά τους ελέγχονται από την Κεντρική Τράπεζα της Ινδίας.

Από το 1974 έως και το 1977, η τράπεζα SEWA είχε κύριο στόχο να μαζέψει καταθέσεις από αυτοαπασχολούμενες γυναίκες και λειτουργεί ως μεσαίος κρίκος για να αφήσει τους καταθέτες να λάβουν δάνεια από παγκόσμιες τράπεζες, οι οποίες είναι σύνηθες να δανείζουν στους οικονομικά αδύναμους. Μέσα σε αυτά τα τρία χρόνια, περίπου 6.000 μέλη πήραν σχεδόν πιστώσεις 2.500.000 Rs. Ξεκίνησαν να χρέωνουν από 9 έως 16 τοις εκατό τόκους, αλλά συρρίκνωσαν το ποσοστό στο 4 τοις εκατό, καθώς υπήρχε συμφωνία μεταξύ της SEWA με την κυβέρνηση. Στις αρχές του 1976, η τράπεζα SEWA ξεκίνησε να δίνει δάνεια στους καταθέτες της με δικά της κεφάλαια και σιγά σιγά έφυγε από τη σύμβαση πίστωσης με τις παγκόσμιες τράπεζες.

Η Τράπεζα Mahila Milan στην Ινδία

Η Mahila Milan , που σημαίνει "γυναίκες μαζί", είναι ένα πρόγραμμα πίστωσης που ξεκίνησε ώστε να βοηθήσει της οικονομικά αδύναμες γυναίκες του πεζοδρομίου της Βομβάης

Ιστορία

Η Mahila Milan σύμφωνα με ανασκόπηση των Xavier και Karlan (2009) ιδρύθηκε στη δεκαετία του 1980, όταν η NSDF θέλησε να ξεκινήσει την ίδρυση μιας αδελφικής οργάνωσης συμπληρωματικής από μόνη της, προκειμένου να μπορέσουν περισσότερες γυναίκες να μπουν σε ηγετικές θέσεις για να μειωθεί η καταπολέμηση της οικονομικής ανέχειας.

Το Mahila Μιλάνο ξεκίνησε ως πλείστον σε απάντηση σε μια απόφαση του Ανώτατου Δικαστηρίου του 1985 που έδωσε στην Δημοτική Επιχείρηση της Μεγάλης Βομβάης την εξουσία να γκρεμίσει τις οικιακές κατασκευές στα πεζοδρόμια της Βομβάης . Εκεί μένανε εξάλλου εκείνοι οι γνωστοί δημοφιλείς ως " κάτοικοι πεζοδρομίων ". Πολλές ΜΚΟ και κοινοτικές οργανώσεις θέλησαν ομαδική δράση για να καταπολεμήσουν αυτές τις κατεδαφίσεις, ωστόσο οι ακτιβιστές του SPARC είδαν ότι οι γυναίκες από τους οικισμούς των πεζοδρομίων δεν ήθελαν τσακωμούς και είχαν ως προτεραιότητα να επεξεργαστούν έναν τρόπο με τον οποίο η πόλη ήταν σε θέση να λειτουργήσει σε ισορροπία μαζί τους. Μια έρευνα που έγινε από την SPARC μεταξύ Ιουλίου και Οκτωβρίου εκείνου του έτους έδειξε ότι οι κάτοικοι του πεζοδρομίου δεν ήταν τυχαίοι πληθυσμοί, αλλά άνθρωποι που είχαν ζήσει περισσότερο από 20 χρόνια στη πόλη. Αυτό διαπιστώθηκε και ανακοινώθηκε στο " *We The Invisible*", το οποίο δείχνει με λεπτομέρεια το υπόβαθρο αυτών των ανθρώπων από τις πιο οικονομικά εξαθλιωμένες περιοχές της Ινδίας όπως θύματα υποανάπτυξης , κοινοτικής βίας , πλημμύρες και άλλες κρίσεις.

Η Mahila Μιλάνο σύμφωνα με τον ημερήσιο τύπο έχει ως μελέτη την υποστήριξη της διάθεσης κενών γηπέδων στους άστεγους και δημιουργεί στρατηγική για να συμπαρασταθεί στους φτωχούς και τα σπίτια τους. . Το 1995, η κυβέρνηση του Maharashtra ένωσε τους κατοίκους πεζοδρομίων για πρώτη φορά στα νοικοκυριά που έχουν δικαίωμα για μετεγκατάσταση στον νόμο περί αποκατάστασης των Slum .

Η Τράπεζα Γυναικών στη Σρι Λάνκα

Η Τράπεζα Γυναικών στη Σρι Λάνκα (Women' Bank in Sri Lanka) έχει στόχοθεσία τη χρηματοδότηση του αδύναμου φύλου για επιχειρηματικά πλάνα. Οι γυναίκες αποτελούνται από ομάδες 5-15 ατόμων. Μετά από επιτυχή δοκιμασία αποκτούν το δικαίωμα για μέλος της τράπεζας. Η Τράπεζα επικροτεί το να αποταμιεύουν τα μέλη της από την πρώτη στιγμή που συγκροτούνται οι ομάδες της.

Η Τράπεζα Γυναικών σύμφωνα με τον Morduch (2009) προέκυψε από ένα αρχικό πρόγραμμα των ομάδων αμοιβαίας βοήθειας γυναικών που ξεκίνησε το 1989 από την Εθνική Αρχή Ανάπτυξης Στέγασης (NHDA) της Σρι Λάνκα. Το σχέδιο ξεκίνησε από το αυθεντικό σύστημα εξοικονόμησης και πίστωσης, γνωστό στη Σρι Λάνκα ως seettu. Τα μέλη μιας τέτοιας ομάδα δίνουν ένα συμφωνημένο χρηματικό ποσό σε ένα κουμπαρά σε ημερήσια, εβδομαδιαία, διμηνιαία ή μηνιαία βάση. Το Seettu βοηθά άτομα που δε μπορούν εύκολα να αποκτήσουν πρόσβαση σε ένα χρηματικό ποσό που αλλιώς δεν θα είχαν την δυνατότητα να αποκτήσουν. Χρησιμοποιώντας τον όρο του seettu , το πρόγραμμα ήταν σε θέση να μπορέσουν οι γυναίκες να είναι σε σύντομο χρονικό διάστημα εξοικειωμένες με τον όρο της ομάδας αμοιβαίας βοήθειας των γυναικών.

Οι γυναίκες χρησιμοποιούν το δάνειο για διάφορους σκοπούς:

- να μην χρωστούν πια σε έναν τοπικό τοκογλύφο
- να προσλάβει εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό για να δημιουργηθούν κατοικίες
- για να καλύψει ένα χάσμα στο κόστος λειτουργίας μιας επιχείρησης που γίνεται από μία ραγδαία αύξηση των τιμών
- για να ξαναποκτήσει αντικείμενα πολύτιμης αξίας που έχασε προγενέστερα
- να γίνουν μαζικές αγορές υλικών που είναι αναγκαία για την επιχείρησή τους
- να πληρώσουν τα χρέη Seettu

Η ιστορία της μικροχρηματοδότηση στις Ηνωμένες Πολιτείες και τον Καναδά

Ηνωμένες Πολιτείες

Προς το τέλος του 1980 ξεκίνησαν τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εξυπηρέτησαν κυρίως κοινότητες με μειονεκτήματα και απομακρυσμένες μειονότητες. Έως το 2007, υπήρχαν 500 οργανισμοί μικροχρηματοδότησης που ήταν στις ΗΠΑ με υπολογισιμά 200 κεφάλαια δανεισμού.

Σύμφωνα με τους Carr, James H. Και Zhong Yi Tong (2002) οι τρεις βασικοί παράγοντες που οδήγησαν σε αύξηση την εγχώριας μικροχρηματοδότησης:

- Επαναπροσδιορισμός των πολιτικών κοινωνικής πρόνοιας με σκοπό την οικονομική ανάπτυξη ώστε να υπάρξουν θέσεις εργασίας σε μακροοικονομικό επίπεδο.
- Ανάπτυξη κινήτρων για την εργασία, συμπεριλαμβανομένης της επιχειρηματικότητας, ως στρατηγική για τη βελτίωση της ζωής των φτωχών ανθρώπων.
- Η αύξηση του ποσοστού των παράνομων μεταναστών της Λατινικής Αμερικής και της Ασίας που μεταβαίνουν από κοινωνίες στις οποίες υπάρχουν κυρίως μικροεπιχειρήσεις που έγιναν με κανόνες μικροχρηματοδότησης.

Αυτοί οι παράγοντες βοήθησαν τις δημόσιες και ιδιωτικές ενισχύσεις να ξεκινήσουν δραστηριότητα με τις μικροδανειακές δραστηριότητες στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής.

Καναδάς

Σύμφωνα με τους Cowan, Charles και Adrian M.(2002) η μικροχρηματοδότηση στον Καναδά έγινε μέσω της ανάπτυξης πιστωτικών ενώσεων. Αυτά τα πιστωτικά ιδρύματα έδωσαν χρηματοοικονομικές υπηρεσίες στους Καναδούς που δεν την δυνατότητα να αποκτήσουν πρόσβαση στα παραδοσιακά οικονομικά μέσα. Δύο διαφορετικά υποκαταστήματα πιστωτικών ενώσεων αναπτύχθηκαν στον Καναδά για να βοηθήσουν το οικονομικά περιθωριοποιημένο τμήμα του πληθυσμού δηλαδή

τους φτωχούς. Ο Alphonse Desjardins δημιούργησε την καθιέρωση υπηρεσιών αποταμίευσης και πίστωσης το 1900 στο Quebecois, οι οποίοι δεν είχαν οικονομική πρόσβαση. Περίπου 30 χρόνια αργότερα ο πατέρας Moses Coady ίδρυσε πιστωτικά συνδικάτα στη Νέα Σκοτία . Αυτά ήταν τα μοντέλα των σύγχρονων θεσμών που υπάρχουν και αναπαράγονται στον Καναδά μέχρι και αυτή την στιγμή.

Οι κινήσεις για τη μεταφορά ειδικών καινοτομιών μικροχρηματοδοτήσεων, όπως η δανειοδότηση αλληλεγγύης από μη αναπτυγμένες χώρες στον Καναδά, έχουν στραφεί με αποτυχία.

Μερικά ιδρύματα μικροχρηματοδότησης στη χώρα του Καναδά είναι:

- **Αύξηση της ανάπτυξης περιουσιακών στοιχείων**

Η Rise ιδρύθηκε από τη Sandra Rotman το 2009 και είναι μια πρωτοβουλία που δίνει δάνεια σε μικρές επιχειρήσεις, μισθώσεις και πιστωτικά όρια σε επιχειρηματίες που έρχονται σε επαφή με ψυχολογικά προβλήματα ή / και εθισμού.

- **Άλλες αποταμιεύσεις**

Εμφανίζεται το 2005 με τη ένωση της κοινωνίας των δημόσιων υπηρεσιών αποταμίευσης και δανείων και της πιστωτικής ένωσης Metro, η Alterna είναι μια οικονομική εναλλακτική λύση έναντι των καναδών. Η τραπεζική αξία τους επικεντρώνεται σε συνεταιριστικές ηθικές αξίες και συμβουλές χρηματοοικονομικών εμπειρογνομώνων.

- **Πρόσβαση στο Ταμείο Κοινοτικών Κεφαλαίων**

Με έδρα το Τορόντο του Οντάριο, το ACCESS είναι ένα καναδικό φιλανθρωπικό ίδρυμα που δίνει βοήθεια στους επιχειρηματίες χωρίς ασφάλεια ή πιστωτικό ιστορικό να ενταχθούν σε οικονομικά φιλικά μικρά δάνεια.

- **Κοινοτικό Ταμείο Δανείων του Μόντρεαλ**

Ιδρύθηκε για να βοηθήσει στην καταπολέμηση της φτώχειας, το Ταμείο Κοινοτικών Δανείων του Μόντρεαλ δίνει την δυνατότητα προσβάσιμης πίστωσης και τεχνική στήριξη σε επιχειρηματίες με χαμηλό εισόδημα ή

πίστωση για καινούργιες επιχειρήσεις ή επέκταση οργανισμών που δεν έχουν το δικαίωμα πρόσβασης σε παραδοσιακές μορφές πίστωσης.

Η Μικροχρηματοδότηση στην Ευρώπη

Η Μικροχρηματοδότηση ξεκίνησε στην Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη αμέσως μετά το 1989 με την πτώση το Τείχους του Βερολίνου. Είχε μια μεγάλη πορεία και αυτό δείχνει την ορμή με την οποία ξεκίνησε. Η Μικροχρηματοδότηση έρχεται να συμπληρώσει ένα κενό που υπάρχει σε ανθρώπους που θέλουν να βελτιώσουν το βιοτικό τους επίπεδο. Εκτός από τα κλασσικά χρηματοοικονομικά ιδρύματα ενδιαφέρον στην Ευρώπη για μικροχρηματοδοτήσεις δείχνουν και οι τράπεζες. Επομένως μέσα στα χρόνια ο τομέας της μικροχρηματοδότησης αποκτάει συγκεκριμένη υπόσταση. Παρά το ενδιαφέρον που έδειξε η Δυτική Ευρώπη είναι γεγονός ότι αργησε εκεί να αναπτυχθεί. Σύμφωνα με τον Jonath (2009) η Μικροχρηματοδότηση έχει βαθιές ρίζες σε ιδρύματα όπως η Raiffeisen Bank στη Γερμανία, σε φιλανθρωπικά ιδρύματα δανεισμού στην Αγγλία, και στο συνεταιριστικό μοντέλο της "Casse rurale" στην Ιταλία, παραμένει ένα αρκετά πρόσφατο φαινόμενο στην περιοχή αυτή.

Κύρια χαρακτηριστικά της μικροχρηματοδότησης στην Ευρώπη

Σύμφωνα με τον ημερήσιο τύπο (Ναυτεμπορική)

- 85.623 μικροδάνεια, σύνολο 828.000.000€ δόθηκαν μόνο το 2009 στην Ευρώπη. Το 27% του συνόλου των δανείων στην Ανατολική Ευρώπη και το 40% της τελικής αξίας, και στη Δυτική Ευρώπη, το 75% και 60% αντίστοιχα.
- Στα τέλη του 2009, το σύνολο των δραστήριων πελατών ολόκληρης της ομάδας των ευρωπαϊκών συντελεστών που είχε θετική έκβαση ανέβηκε σε 136.827, σε αντίθεση με 122.703 στο τέλος του 2007.
- Μετά από έρευνα των ερευνών δειγμάτων των οργανισμών που είχαν θετική εισφορά στις έρευνες του 2008 και του 2010, δείχνει μια συρρίκνωση στον αριθμό και την αξία των δανείων μεταξύ 2008 και 2009: -20,2% στον αριθμό των δανείων και -6,4% στην αξία.
- Η μείωση αυτή είναι μία από τις συνέπειες της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης που χτύπησε την Ευρώπη, και τα

μικροχρηματοδοτικά ιδρύματα (ΜΧΙ) μοιάζουν ότι δείχνουν μεγαλύτερη συμπάθεια απέναντι σε αιτήσεις που δείχνουν κάποιο βαθμό ποιότητας.

Συντελεστές

Στην Ανατολική Ευρώπη, ο τομέας της μικροχρηματοδότησης είναι πιο ανεπτυγμένος σε αντίθεση με τη Δυτική Ευρώπη. Κάτι παραπάνω από το 73% των ΜΧΙ στην Ανατολική Ευρώπη ιδρύθηκαν από το 1980 έως και το 1999, ενώ στη Δυτική Ευρώπη, μόνο το ένα τέταρτο των ΜΧΙ ιδρύθηκε μέσα στην ίδια περίοδο. Αν και έχουν συμβεί όλα αυτά, το νούμερο των ιδρυμάτων έχει μεγαλώσει σημαντικά. Κατά την περίοδο 2008-2009, έχουμε την δημιουργία 18 νέων μικροχρηματοδοτικών ιδρυμάτων.

Το εύρος των συντελεστών μικροχρηματοδότησης διαφέρει: στη Δυτική Ευρώπη είναι στη πλειοψηφία μη κυβερνητικές οργανώσεις και ενώσεις. Στην Ανατολική Ευρώπη, όπου τα ΜΧΙ έχουν την δυνατότητα να λάβουν καταθέσεις, είναι κερδοσκοπικές οργανώσεις (κυρίως στη Βουλγαρία και τη Ρουμανία), συνεταιρισμοί, και μη τραπεζικά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα.

Οι τράπεζες ξεκίνησαν να ασχολούνται όλο και περισσότερο με δραστηριότητες μικροχρηματοδότησης. Έως τα τέλη του 2009, οι τράπεζες έχουν το 12% της δειγματοληπτικής έρευνας, το 40% του ποσοστού των ευρωπαϊκών μικροπιστώσεων και το 7% των πελατών.

Πολλά ιδρύματα έχουν μικρή τοπική δραστηριότητα και δίνουν όχι περισσότερο από 50 δάνεια ετησίως. Σε αντίθεση, 13% από αυτά είχαν πιο πολλές από 400 μικροπιστώσεις το 2009. Αυτά είναι μάλλον στη Δυτική Ευρώπη, η οποία δείχνει μια άλλη διαφορετική κατάσταση απ' αυτή που φαινόταν κατά τα προηγούμενα έτη.

Οι χορηγοί των μικροδανείων είναι ως εξής με το ποσοστό συμμετοχής στη χρηματοδότηση:

Θρησκευτικά ιδρύματα	1%
Κυβέρνηση	2%
Ταμειυτήριο	3%
Τράπεζα	7%
Πιστωτική Ένωση / Πιστωτικός Συνεταιρισμός	10%
Άλλο ίδρυμα	10%
Χρηματοδοτικά Ιδρύματα για την Ανάπτυξη Τοπικών Κοινοτήτων	12%
Σύλλογοι Μικροχρηματοδοτήσεων	14%
Μη-Τραπεζικά Χρηματοδοτικά Ιδρύματα	20%
ΜΚΟ ή Οργανώσεις	25%

Πηγή Πίνακας : www.capital.gr

Μικροχρηματοδοτήσεις Progress

Ο Ευρωπαϊκός Μηχανισμός Μικροχρηματοδοτήσεων Progress (Μικροχρηματοδοτήσεις Progress), που ξεκίνησε για πρώτη φορά το 2010, βελτιώνει τη διαθεσιμότητα μικροπιστώσεων, δηλαδή μικρού μεγέθους δανείων κάτω από 25.000 ευρώ, για να ξεκινήσει ή να επεκταθεί μία μικρή επιχείρηση. Ο μηχανισμός αυτός δίνει ρευστότητα απευθείας σε επιχειρηματίες, αλλά δίνει την ευκαιρία σε μερικούς παρόχους μικροχρηματοδοτήσεων στην ΕΕ να μεγαλώσουν τα ποσά που δανείζουν, με τις εξής τρεις κινήσεις:

- Παρέχει ασφαλίσους σε παρόχους μικροχρηματοδοτήσεων, και ως αποτέλεσμα έχει από κοινού τον κίνδυνο ζημίας
- Παρέχει χρηματικά διαθέσιμα την αύξηση των ποσών που υπάρχουν

για μικροδάνεια.

- Οι Μικροχρηματοδοτήσεις Progress ξεκινάνε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, και η διαχείρισή τους εγγυάται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Επενδύσεων.

Οι πάροχοι μικροπιστώσεων αποτελούνται συνήθως από ιδιωτικές ή δημόσιες τράπεζες, μη τραπεζικά ιδρύματα μικροπιστώσεων και μη κερδοσκοπικές ιδρύματα. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, οι όροι χορήγησης μικροδανείων σε επιχειρηματίες, δηλαδή, το ποσό, η διάρκεια, το επιτόκιο, τα έξοδα και το χρονικό πλαίσιο του δανείου, εξαρτώνται από τον εκάστοτε πάροχο μικροπιστώσεων.

Μικροχρηματοδότηση στην Ελλάδα

Σύμφωνα με τον Ημερήσιο Τύπο (Καθημερινή και Ναυτεμπορική) το Υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης με σχετική ρύθμιση ξεκίνησε την παροχή μικροπιστώσεων έως 25000€ σε μικροεπιχειρηματίες. Αυτός ο νόμος που έχει δοθεί δημόσια, παρέχει σε μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις ,αυτοαπασχολούμενους και φυσικά πρόσωπα, που δεν έχουν αρκετή πρόσβαση στη τραπεζική χρηματοδότηση, την ευκαιρία να λάβουν από τα υπο κατασκευή ιδρύματα μικροχρηματοδότησης, χωρίς να βάλουν ενέχυρο κάποιο περιουσιακό στοιχείο, δάνειο έως και το ποσό των 25.000 ευρώ και να το εξοφλήσουν σε πολλές δόσεις, δηλαδή από 12 έως και 120 μηνιαίες δόσεις.

Η συγκεκριμένη πρόκληση είναι καινοτομία για τα ελληνικά χρονικά, καθώς δεν έχουμε διακανονιστικό πλαίσιο για το ξεκίνημα και την λειτουργία μη εξαρτημένων ιδρυμάτων μικροπιστώσεων, πράγμα που είναι αρκετά σύνηθες στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι φορείς μικροχρηματοδότησης που λαμβάνουν λειτουργία σήμερα στη χώρα, αδυναμίας του νομοθέτη, είναι υποχρεωμένοι να δίνουν δανειοδοτήσεις μέσω του παρόντος τραπεζικού συστήματος.

Στη χώρα μας ,σύμφωνα με το Νόμο του 2019 τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης θα έχουν το δικαίωμα να οργανωθούν και να λειτουργούν εκτός τραπεζικών ιδρυμάτων , αρκεί να ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις του νόμου. Σύμφωνα με το διακανονιστικό πλαίσιο, τα

ιδρύματα μικροχρηματοδοτήσεων που βρίσκονται στην Ελλάδα θα ξεκινούν και θα έχουν σύσταση με τη μορφή ανώνυμης ή ιδιωτικής εταιρείας, με άδεια λειτουργίας η οποία θα παρέχεται από την αρμόδια αρχή, την Τράπεζα της Ελλάδας.

Τα δάνεια και οι μορφές τους.

Το υπουργείο Οικονομίας και Ανάπτυξης, επισημαίνει ότι τα ιδρύματα μικροχρηματοδοτήσεων που θα υπάρξουν θα πρέπει να δίνουν τις ακόλουθες μορφές μικροχρηματοδοτήσεων:

1) μικροχρηματοδοτούμενα ποσά σε επιχειρήσεις

Ως τέτοια αναφερόμαστε σε:

α) όλους τους τύπους πιστώσεων έως το όριο των 25.000 ευρώ που δίνονται είτε για να παρέχουν επενδυτικές ανάγκες είτε ως αρχικό ποσό κίνησης,

β) προϊόντα leasing έως το ποσό των 25.000 ευρώ για την απόκτηση πάγιου αναγκαίου εξοπλισμού,

2) προσωπικές μικροχρηματοδοτήσεις

Ως τέτοιες αναφερόμαστε σε προσωπικές πιστώσεις, για:

α) ακαδημαϊκούς σκοπούς όχι παραπάνω από 10.000 ευρώ,

β) την ενδυνάμωση δημόσιων πολιτικών με στόχο την κοινωνική και οικονομική στήριξη οικονομικά αδύναμων κοινωνικά ομάδων, όχι παραπάνω από το ποσό των 25.000 ευρώ, ώστε να αντιμετωπιστούν πιο ομαλά κάποιες δύσκολες καταστάσεις όπως:

-μη έυρεση εργασίας,

- διακοπή ή οριστική παύση του χρόνου εργασίας για λόγους που δεν είναι δικά τους υπαιτιότητα .

Δικαιούχοι των συγκεκριμένων μορφών δανείων

1. Δικαιούχοι των επιχειρηματικών μικροχρηματοδοτήσεων είναι οι εξής:

α)επιχειρήσεις με κάτω από 50 άτομα εργαζόμενους,

β) φυσικά πρόσωπα για τις παραπάνω επιχειρήσεις,

γ) ελεύθεροι επαγγελματίες,

δ) Φορείς Κοινωνικής και Αλληλέγγυας Οικονομίας.

2. Δικαιούχοι των προσωπικών μικροχρηματοδοτήσεων είναι οι εξής:

α)για εκπαιδευτικούς σκοπούς φυσικά πρόσωπα,

β) άτομα προγραμμάτων εφαρμογής δημόσιας πολιτικής,

γ) ομάδες πενιχρά αδύναμες

Συμβουλευτικές υπηρεσίες

Εκτός από τις δραστηριότητες χρηματοδότησης, τα ιδρύματα μικροχρηματοδοτήσεων πρέπει να δίνουν συμβουλευτικές υπηρεσίες εκπαίδευσης της επιχειρηματικότητας και οδήγησης για όλες τις επιχειρηματικές μικροχρηματοδοτήσεις στα άτομα που το δικαιούνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΟΜΑΔΙΚΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

VS

ΜΕΜΟΝΩΜΕΝΟΣ ΔΑΝΕΙΣΜΟΣ

Μηχανισμοί χρηματοδότησης που στηρίζονται σε ίδιες ομάδες μικροεπιχειρηματιών (group lending).

Το φαινόμενο της Μικροχρηματοδότησης ξεκίνησε, ανδρώθηκε και μεγάλωσε από την παροχή μικροπιστώσεων σε ίδιες ομάδες δανειοληπτών (συνήθως από 5 έως 8 άτομα). Σύμφωνα με τον Besley Timothe και Stephen Coate(1995) ,στη συλλογική ευθύνη (joint liability) βασίζεται το μοντέλο αυτό και μετουσιώνει την τάση των ανθρώπων να είναι πειθαρχημένοι, να δείχνουν συναδελφικότητα και αλληλεγγύη (solidarity) και να γυρίζουν πίσω το ίδιο στα άλλα μέλη της ομάδας τους (peers). Πρόκειται δηλαδή για μια «κοινωνικού τύπου» διασφάλιση στον πιστωτικού κινδύνου (social collateral).Αν έχει μεγάλος εύρος δυσκολιών και ο παραπάνω τρόπος, επιλέγεται από πολλούς μικροδανειολήπτες σε όλο τον κόσμο, καθώς τους αφυπνίζει και τους επιτρέπει να αποπληρώνουν το δάνειο χωρίς περαιτέρω προβλήματα. Το μόνο σίγουρο είναι ότι έχουν καταγραφεί πληθώρας τεχνικές και μεθοδολογίες group lending που μπορούμε να συναντήσουμε σε όλες τις οικονομίες και είναι άκρως ενδιαφέρουσες για συζήτηση.

Μεμονωμένες χρηματοδοτήσεις (individual lending).

Τα μεμονωμένα δάνεια σε επιχειρηματίες περιορισμένης έκτασης επικεντρώνονται σε χρηματοδοτήσεις που δίνονται σε δανειολήπτες που το προηγούμενο χρονικό διάστημά υπήρξαν για αρκετό χρονικό διάστημα χρηματοδοτούμενοι από ομάδες ίδιων χαρακτηριστικών. Περιέχουν σχετικά αυξημένα χρηματικά ποσά χορηγήσεων, κυρίως περισσότερες εξασφαλίσεις, πιο μεγάλη οικονομική αξιολόγηση (πρωτίστως στην ανάλυση των ταμειακών ροών), μεγάλη εποπτεία της επιχείρησης μετά την εκταμίευση των χρημάτων, κλπ.

Χρηματοδοτούμενα ποσά.

Στα πιο παλιά κράτη μέλη της ΕΕ («Ευρωπαϊκή Ένωση των 15»), οι μικροπιστώσεις που έδιναν ανά δανειολήπτη ήταν κατά μέσο όρο μεταξύ €11.000-15.000. Στα πιο φρέσκα κράτη μέλη («ΕΕ των 13») ο αντίστοιχος μέσος όρος είναι αρκετά σταθμισμένος χαμηλότερα (€3.600). Η Ευρωπαϊκή

Κομισιόν πιστεύει ότι στην ΕΕ οι μικροπιστώσεις που έχουν στόχο την εξυπηρέτηση μικροεπιχειρηματικών ενεργειών κυμαίνονται σε ποσά μικρότερα των € 25.000.

Επαναλαμβανόμενοι κύκλοι δανεισμού (step lending).

Οι μικροπιστώσεις δουλεύουν με την μορφή κύκλων δανεισμού (στις κλασικές χρηματοδοτήσεις επιχειρήσεων πάνω από 250 άτομα ονομάζεται και αναχρηματοδότηση). Σύμφωνα με την Lehner Maria (2009) μέσω των επαναλαμβανόμενων κύκλων δανεισμού ορίζεται η τάση πιστωτικής συμπεριφοράς των δανειοληπτών και παρέχεται - κατά κανόνα – η δυνατότητα για χορήγηση επαυξημένων ποσών (με τον απαραίτητο κανόνα να έχει εξοφληθεί ολοσχερώς το προηγούμενο χρέος).

Αυτό το χαρακτηριστικό ενθαρρύνει τους δανειολήπτες σύμφωνα με τον Besley Coate (1995)

(α) να αιτούνται δάνειο ακόμη και αν δεν έχουν άμεσες ανάγκες για πέρα από έναν ενδιάμεσο κύκλο, ώστε να εξασφαλίζουν το συγκριτικό πλεονέκτημα εκταμίευσης ενός μεγαλύτερου ποσού στην πιθανότητα που συμβεί κάποια μεγάλη ανάγκη και

(β) να εξοφλούν άμεσα τις δόσεις τους ώστε να αυξάνουν την πιθανότητα δανεισμού στο μέλλον, αν και εφόσον το χρειαστούν.

Εξασφαλίσεις:

Αυτοί που προσφέρουν τις μικροπιστώσεις κινούνται περισσότερο γύρω γύρω στο χαρακτήρα και τις αξίες του δανειολήπτη και σπανίως να υποστηρίζουν τις όποιες αποφάσεις δανειοδότησης σε εξασφαλίσεις. Οι εξασφαλίσεις έχουν δευτερεύοντα χαρακτήρα. Οι κλασικές εξασφαλίσεις δεν ταυτίζονται με το πνεύμα της μικροχρηματοδότησης και αυτό διότι οι συγκεκριμένοι δανειολήπτες δεν έχουν τέτοιες ίδιες εγγυήσεις (π.χ. ακίνητα). Έτσι οι εξασφαλίσεις έχουν αλλαχθεί με άλλες μορφές εξασφαλίσεων με τις οποίες μπορούν οι δανειστές να πείσουν τους πιθανούς πελάτες να εξοφλήσουν άμεσα τα δάνεια τους. Είναι γενικά αποδεκτό, οι εξασφαλίσεις που συνδέονται με τις μικροπιστώσεις πρέπει να περιλαμβάνουν:

- Χαμηλό κόστος επεξεργασίας,

- Απλές διαδικασίες και
- γρήγορη αποτίμηση της περιουσιακής κατάστασης .

Τονίζουμε ότι η εξασφάλιση είναι και σαν κίνητρο ελέγχου του όποιου δανειολήπτη αφού η μη προθυμία του να δείξει τα αληθινά περιουσιακά στοιχεία ως ασφάλεια δείχνει στον δανειστή μεγάλη επικινδυνότητα του χρέους δηλαδή μη προθυμία έγκυρης πληρωμής.

Επιτόκια.

Αυτοί που λαμβάνουν μικροπιστώσεις εστιάζουν το ενδιαφέρον τους για τα χρήματα που θα πρέπει να καταβάλουν για την πληρωμή των δανείων τους σε εβδομαδιαία ή δεκαπενθήμερη βάση. Δεν κοιτάνε καθόλου τα επιτόκια ή τα διάφορα άλλα έξοδα. Αυτό συμβαίνει καθώς συμβαίνει το γεγονός ότι το συγκεκριμένο κόστος είναι σαφώς μικρότερο από το κόστος που θα βρεθεί σε μια άλλου τύπου αγορά (τοκογλύφοι) δανειστών της μικροεπιχειρηματικότητας.

Είναι δεδομένο ότι αυτή η μεθοδολογία συνεχούς παρακολούθησης, ανάληψης και ενεργής παρακολούθησης της πορείας μιας μικροπίστωσης, δίνει έναν ανεκτίμητο μηχανισμό χρηματοοικονομικής πειθαρχίας και αυτοσυγκράτησης του δανειζόμενου όπου η οποιαδήποτε αξία του οποίου ενδεχομένως να υπερβαίνει το οποιοδήποτε κόστος του δανείου. Κάτι παρεμφερές τείνει να γίνεται και στις περιπτώσεις εκείνες όπου ο πληθυσμός κάνει τακτικές οικονομίες, αν και υπάρχει πάντα η περίπτωση να πάρουν πίσω αρνητικό επιτόκιο.

Σύγκριση μεμονωμένου και ομαδικού δανεισμού

Η μικροχρηματοδότηση σύμφωνα με την Lehner Maria (2009) πάει τυπικά με την από κοινού ευθύνη των μελών της ομάδας. Πως και ποτέ, ένα μεγάλο μέρος των ιδρυμάτων μικροχρηματοδοτήσεων δίνουν την δυνατότητα μάλλον για ατομικά αντί για ομαδικά δάνεια. Επικεντρώνεται στους μηχανισμούς κινήτρων όχι μόνο σε ατομικό αλλά και σε ομαδικό επίπεδο συμβάσεων και κινήσεων. Επιπλέον, δείχνει ότι τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης που προσφέρουν τα δάνεια των ομάδων όταν το μέγεθος του δανείου είναι μάλλον μεγάλο, τα έξοδα αναχρηματοδότησης είναι υψηλά και ο ανταγωνισμός

μεταξύ των μικροχρηματοδοτήσεων είναι χαμηλός. Διαφορετικά, προσφέρονται μεμονωμένα δάνεια. Συγκεκριμένα, η ανάλυσή της προβλέπει ότι θα είναι προτιμότερος ο μεμονωμένος δανεισμός στη μικροχρηματοδότηση στο μέλλον, εάν τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης εξακολουθήσουν να έχουν καλύτερη πρόσβαση στις κεφαλαιαγορές ακόμα και αν αυξηθεί περαιτέρω ο ανταγωνισμός.

Συνήθως, η μικροχρηματοδότηση συνδέεται με την από κοινού δανειοδότηση ευθύνης. Όταν οι δανειολήπτες σχηματίζουν ομάδες και ευθύνονται ο ένας για τον άλλον, ο δανεισμός των φτωχών μπορεί να είναι επικερδής ακόμη και αν οι δανειολήπτες δεν έχουν καμία εγγύηση και δεν έχουν πιστωτικό ιστορικό. Ωστόσο, ένα μεγάλο μέρος των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης δεν προσφέρουν τα δάνεια σε ομάδες, αλλά σε μεμονωμένα άτομα . Αυτό δημιουργεί διάφορα ερωτήματα:

- ποιοι είναι οι μηχανισμοί κινήτρων που παίζουν ένα ρόλο στα ατομικά και ομαδικά προγράμματα δανεισμού
- και πώς διαφέρουν;

Κάτω από αυτό οι περιστάσεις που προσφέρουν τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης προσφέρουν συμβόλαια ομαδικής ή ατομικής πίστωσης .

Τι είναι οι διαφορές μεταξύ των μεμονωμένων προγραμμάτων δανεισμού των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης και των μικροχρηματοδοτήσεων και η μεμονωμένη τεχνολογία δανεισμού που εφαρμόζουν οι εμπορικές τράπεζες; Σύμφωνα με τον Giné και Karlan (2006), τα διαφορετικά χαρακτηριστικά της ομάδας και του ατόμου στα προγράμματα χορήγησης δανείων δεν έχουν μελετηθεί λεπτομερώς εντούτοις είναι θέμα πρώτης τάξης και πολύ σημαντικό. Τα ιδρύματα προσφέρουν είτε ομαδικά είτε μεμονωμένα δάνεια και ανταγωνίζονται στις αποπληρωμές που χρεώνουν τους πελάτες τους. Οι δανειολήπτες διαφέρουν ως προς τις πιθανότητες επιτυχίας τους και δεν έχουν καθυστερήσει την εγγύηση. Δεδομένου ότι οι δανειολήπτες δεν έχουν τεκμηριωμένο πιστωτικό ιστορικό, δεν είναι σε θέση να παράσχουν σκληρές πληροφορίες.

Ως εκ τούτου, σε αντίθεση με τις εμπορικές τράπεζες, τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης δεν μπορούν να ελέγξουν τους δανειολήπτες και

ταυτόχρονα να εξασφαλίσουν τα δάνεια . Ο έλεγχος των δανειοληπτών είναι εφικτός μόνο όταν είναι σχετικά τυποποιημένη η διαδικασία αξιολόγησης με βάση την ανάλυση των σκληρών πληροφοριών όπως τα στοιχεία του ισολογισμού. Επιπλέον, οποιαδήποτε στρατηγική δανεισμού επιδιώκεται από τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης πρέπει να διασφαλίζει την παρακολούθηση των δανειοληπτών προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο εκτροπής των δανείων σε επείγουσες ανάγκες κατανάλωσης. Όταν ένα ίδρυμα μικροχρηματοδότησης επιλέγει την ομαδική τεχνολογία δανεισμού, (σύμφωνα με τον Knack Stephen) και μεταφέρει το ρόλο της παρακολούθησης στους δανειολήπτες κοινή ευθύνη εξασφαλίζει κίνητρα των μελών της ομάδας να παρακολουθούνται ο ένας τον άλλον για να επιτύχουν τους στόχους τους.

Σε περίπτωση χορήγησης ατομικών δανείων, ο οργανισμός μικροχρηματοδότησης ειδικεύεται στενά στην παρακολούθηση των πελατών. Στους οφειλέτες προσφέρεται σύμβαση συγκέντρωσης. Ωστόσο, οι δανειολήπτες είναι έτοιμοι να απαλλαγούν από τις αρνητικές επιπτώσεις των ομαδικών σχημάτων δανεισμού όπως είναι οι πρόσθετοι κίνδυνοι, απώλεια ιδιωτικού απορρήτου από την αποκάλυψη της οικονομικής κατάστασής τους και των επενδυτικών σχεδίων στο δυναμικό, ή τον χρόνο που αφιερώνεται σε συναντήσεις ομάδας.

Το πρώτο της ενδιαφέρον εστιάζει στο πώς μπορεί να προσφέρει η απόφαση ενός ιδρύματος μικροχρηματοδότησης είτε ο όμιλος είτε τα ατομικά δάνεια εξαρτώνται από το μέγεθος ενός δανείου. Τα αμφιλεγόμενα επιχειρήματα δηλώνουν ότι τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης προσφέρουν ατομικές συμβάσεις εάν οι πελάτες χρειάζονται μεγαλύτερα δάνεια. Αντίθετα, οι Giné και Karlan (2006) υποστηρίζουν με ακρίβεια την αντίστροφη συσχέτιση. Η ανάλυσή μας στοχεύει να συμβάλει σε μια θεωρητική θεμελίωση αυτής της συζήτησης.

Ένας άλλος σημαντικός στόχος της μελέτης μας είναι να ερευνήσουμε τον τρόπο επιλογής της τεχνολογίας δανεισμού αν εξαρτάται από τις συνθήκες αναχρηματοδότησης και την ανταγωνιστική πίεση στην αγορά μικροχρηματοδοτήσεων.

Σύμφωνα με τους Isern και Porteous (2005) καθώς και τους Reddy και Rhyne (2006), ο κόσμος της μικροχρηματοδότησης μεταβάλλεται ουσιαστικά και στα

δύο αυτά σημεία. Η ενισχυμένη πρόσβαση στις κεφαλαιαγορές, με τη σειρά της, συνεπάγεται βελτίωση της αναχρηματοδότησης των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης.

Η ανάλυσή μας παρέχει ένα θεωρητικό πλαίσιο που μας επιτρέπει να μελετήσουμε λεπτομερώς πώς επηρεάζουν τις αλλαγές στις συνθήκες αναχρηματοδότησης και τον ανταγωνισμό μιας στρατηγικής δανειοδότησης ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης.

Το πρότυπό της δημιουργεί πολλές δοκιμαστικές υποθέσεις σχετικά με τα ιδρύματα μικρο χρηματοδότησης και την επιλογή της τεχνολογίας δανεισμού. Μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι όσο μικρότερο είναι το μέγεθος του δανείου, τόσο πιο πιθανό είναι ότι τα μικροχρηματοπιστωτικά ιδρύματα να προσφέρουν μεμονωμένα δάνεια. Ως εκ τούτου, η πρώτη μας υπόθεση αναφέρεται ως εξής.

Υπόθεση 1

Τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης είναι πιο πιθανό να χορηγούν μεμονωμένα δάνεια σε μικρότερο ποσό πίστωσης. Όσο μεγαλύτερο είναι το ποσό της πίστωσης, τόσο πιο πιθανό είναι τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης να προσφέρουν στους πελάτες τους ομαδικά δάνεια.

Στη συνέχεια, μπορεί να δείξει κανείς ότι όσο χαμηλότερο το κόστος αναχρηματοδότησης είναι, τόσο περισσότερα τα ιδρύματα προτιμούν να παρέχουν ατομικά δάνεια στη διαδικασία μικροχρηματοδότησης. Αυτό οδηγεί στη δεύτερη μας υπόθεση.

Υπόθεση 2

Όσο υψηλότερο είναι το κόστος αναχρηματοδότησης, τόσο πιο σίγουρο θεωρείται τα μικροχρηματοδοτικά ιδρύματα να προσφέρουν ομαδικές συμβάσεις αντί για ομαδικές συμβάσεις. Όσο χαμηλότερο είναι το κόστος αναχρηματοδότησης είναι, τόσο πιο πιθανό είναι τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα να χορηγούν μεμονωμένα δάνεια.

Τρίτον, δείχνει ότι όσο πιο έντονος ανταγωνισμός της αγοράς είναι, τόσο μεγαλύτερη είναι η μικροχρηματοδότηση καθώς οι τράπεζες τείνουν να προσφέρουν μεμονωμένες αντί για ομαδικές συμβάσεις προς οφελός τους. Βάσει αυτού του αποτελέσματος, διατυπώσε και την τρίτη δοκιμαστική

πρόβλεψη.

Υπόθεση 3

Τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης είναι πιο πιθανό να προσφέρουν μεμονωμένα δάνεια για ισχυρότερο ανταγωνισμό μεταξύ τους. Όσο χαμηλότερη είναι η ανταγωνιστική πίεση, τόσο περισσότερο το μικροπιστωτικό ίδρυμα και οι τράπεζες τείνουν να προσφέρουν ομαδικές συμβάσεις.

Τα δεδομένα που είναι τα πλέον κατάλληλα για τη δοκιμή των υποθέσεων μας σχετικά με ιδρύματα μικροχρηματοδότησης η στρατηγική δανεισμού είναι δεδομένα σταυροειδών χωρών. Στην περίπτωση αυτή, τα πολιτισμικά αποτελέσματα που μπορεί να επηρεάσουν μια επιλογή ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης για την επιλογή της τεχνολογίας δανεισμού θα μπορούσε να ελεγχθεί.

Η Lehner Maria δημιούργησε ένα πρότυπο ανταγωνισμού μεταξύ των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης προκειμένου να μελετηθεί η επιλογή της τεχνολογίας δανεισμού από την τράπεζα μικροχρηματοδότηση. Βρήκε ότι τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης τείνουν να προτιμούν τα μεμονωμένα δάνεια έναντι των ομαδικών δανείων όταν το μέγεθος του δανείου είναι μικρό, επομένως τα έξοδα αναχρηματοδότησης είναι χαμηλά και ο ανταγωνισμός είναι έντονος.

Επομένως, τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησης αποκτούν ολοένα και καλύτερη πρόσβαση στην αγορά κεφαλαίων. Επιπλέον, ο ανταγωνισμός μεταξύ των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης αυξάνεται σταθερά. Με δεδομένη την συνεχή εξέλιξη αυτών των τάσεων, η ανάλυσή μας προβλέπει ότι τα μεμονωμένα συστήματα δανεισμού γίνονται πιο σημαντικά στον κλάδο των μικρο χρηματοδοτήσεων στο μέλλον.

Είναι ενδιαφέρον ότι, όταν ερμηνεύουμε τα αποτελέσματά μας στο πλαίσιο μιας πρόσφατης τάσης της μικροχρηματοδότησης και συγκεκριμένα της αναβάθμισης και συρρίκνωσης, μπορούμε να δώσουμε περαιτέρω προβλέψεις για το μέλλον των τάσεων στην αγορά των μικροχρηματοδοτήσεων. Αφενός, τα ιδρύματα μικροχρηματοδότησεων, σιγά-σιγά αρχίζουν να επενδύουν σε παραδοσιακές τραπεζικές τεχνολογίες, όπως

τεχνικές διαλογής, μια διαδικασία που ονομάζεται αναβάθμιση. Από την άλλη πλευρά, οι εμπορικές τράπεζες αρχίζουν να υποβαθμίζονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5
ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΙΚΡΟΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΕΝΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Η ένταξη στις κοινότητες χαμηλού εισοδήματος είναι μια γνωστή δύσκολη επιχείρηση. Οι τράπεζες συνήθως έχουν περιορισμένες πληροφορίες σχετικά με τους πελάτες τους και συχνά βρίσκουν δαπανηρή ή αδύνατη την επιβολή δανειακών συμβάσεων. Οι πελάτες, από την πλευρά τους, συχνά δεν διαθέτουν επαρκή ασφάλεια ή πιστωτικό παρελθόν με τις εμπορικές τράπεζες. Ο Ηθικός Κίνδυνος και η Δυσμενής Επιλογή, σε συνδυασμό με τα μικρά μεγέθη συναλλαγών, περιορίζουν τις δυνατότητες για τις τράπεζες να δανείζουν κερδοφόρα. Παρά τα εμπόδια αυτά, τις τελευταίες τρεις δεκαετίες οι μικροπρακτικοί έχουν αμφισβητήσει τις προβλέψεις με την εύρεση λειτουργικών μηχανισμών μέσω των οποίων θα παράσχουν μικρά, μη εξασφαλισμένα δάνεια σε φτωχούς πελάτες. Ανταποδίδοντας τα επιτόκια των ακάλυπτων δανείων τους υπερβαίνουν συχνά το 95%, και μέχρι το 2007 το έτος μετά τον Muhammad Yunus και την Grameen Bank, τα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα εξυπηρετούσαν περίπου 150 εκατομμύρια πελάτες σε όλο τον κόσμο.

Αυτό το επίτευγμα ήταν συναρπαστικό για πολλούς, και οι υποστηρικτές περιγράφουν τη μικροχρηματοδότηση ως επαναστατικό τρόπο μείωσης της φτώχειας (Muhammad Yunus 1999). Ωστόσο, η επιτυχία έχει αινιγματικά στοιχεία. Πολλοί μικροχρηματοδοτικοί μηχανισμοί βασίζονται σε ομάδες δανειοληπτών για την από κοινού παρακολούθηση και την επιβολή των συμβάσεων

Η Xavier Gine (2009), εξετάζει τις επιπτώσεις μιας ποικιλίας ατομικών και ομαδικών δανείων μηχανισμών για τις επενδυτικές αποφάσεις εντός ελεγχόμενου εργαστηριακού περιβάλλοντος, διεξάγοντας μια σειρά πειραματικών "παιχνιδιών μικροχρηματοδότησης" που μας επιτρέπουν να αποδομήσουμε μηχανισμούς μικροχρηματοδότησης με συστηματικό τρόπο. Δημιούργησε μια πειραματική οικονομία σε μια μεγάλη αστική αγορά στη Λίμα του Περού, όπου διεξάγει ένα πλαισιωμένο πεδίο με τους ιδιοκτήτες μικροεπιχειρήσεων και τους εργαζομένους. Στο πλαίσιο της εργαστηριακής ρύθμισης, εξετάζει τους τρόπους με τους οποίους οι συμβάσεις επηρεάζουν τα ποσοστά αθέτησης, επιτρέποντας στους εταίρους να ασφαλίσουν μεταξύ τους, και με τη δημιουργία κοινωνικών δαπανών για ατομικές αδυναμίες. Η ιδέα ότι " η ευθύνη " των συμβάσεων μπορεί να μετριάσει τον ηθικό κίνδυνο στην επιλογή των έργων με τη δημιουργία κοινωνικών το κόστος της

αθέτησης είναι κεντρικό στοιχείο της ιδέας του δανεισμού σε μικροχρηματοδοτήσεις (π.χ. Joseph E. Stiglitz 1990, Timothy Besley και Stephen Coate 1995). Το πειραματικό παιχνίδι της Xavier Gine (2010) εμπνέεται από το μοντέλο του εκ των προτέρων ηθικού κινδύνου του Stiglitz (1990) στην επιλογή των έργων της μικροχρηματοδότησης. Επεκτείνει το μοντέλο ώστε να εξετάσει τον αντίκτυπο της εισαγωγής ευκαιριών παρακολούθησης, συντονισμού και επιβολής. Το πιο κοντινό έργο σε αυτό με τους μεθοδολογικούς όρους είναι του Greg Fischer (2008), ο οποίος δημιουργεί ένα εργαστηριακό πείραμα στο Chennai της Ινδίας, για να δοκιμαστούν παρόμοια ερωτήματα σχετικά με το πώς κινδυνεύει η ευθύνη αλληλεγγύης τη λήψη και την ανεπίσημη ασφάλιση. Διαπιστώνει ότι η από κοινού ευθύνη διευκολύνει την ανεπίσημη ασφάλιση μεταξύ των δανειοληπτών, επιτρέποντάς τους να κάνουν επικερδείς αλλά και επικίνδυνες επενδύσεις.

Για το λόγο αυτό, το μοντέλο προβλέπει ότι οι δανειολήπτες με αρνητικά αποτελέσματα έναντι του κινδύνου, που θα επιλέξουν οι επενδύσεις χαμηλού κινδύνου και χαμηλής απόδοσης με ατομική ευθύνη θα μεταβούν στις επικίνδυνες επενδύσεις με από κοινού ευθύνη όποτε συνδυάζονται με λιγότερη ανάληψη κινδύνου εταίρος ευθύνης. Πολλές από τις αλλαγές συμπεριφοράς που παρατηρούμε συμβαίνουν μεταξύ των περισσότερων δανειοληπτών που δεν αντιμετωπίζουν κίνδυνο, οι οποίοι είναι πολύ πιο πιθανό να επιλέξουν επικίνδυνες επενδύσεις όταν συνοδεύονται από περισσότερους συνεργάτες ευθύνης για την ανάληψη κινδύνων. Ωστόσο, παρόλα αυτά επιπτώσεις στην επιλογή των έργων, η από κοινού ευθύνη αυξάνει το ποσοστό αποπληρωμής του δανείου

δανειολήπτες να ασφαλίσουν ο ένας τον άλλον μεταβιβάζοντας το κόστος της περιορισμένης ευθύνης πίσω στους πελάτες μικροχρηματοδότησης. Αυτές οι δαπάνες πέφτουν πιο έντονα στην πιο ανυπόληπτη αντιμετώπιση των κινδύνων, όπως αυτές,

είναι πιθανότερο να πρέπει να επιδοτούν την ανάληψη κινδύνων από τους εταίρους τους. Συνεπώς με αυτό το μοτίβο, βρίσκουμε αποδείξεις αναλογικής αντιστοίχισης όταν σχηματίζονται ομάδες δανεισμού ενδογενώς οι δανειολήπτες με τις μεγαλύτερες πιέσεις, ιδίως, τείνουν να σχηματίζουν

ομοιοπαθητική, συντηρητικές ομάδες ευθύνης

Στην Grameen Bank τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι τα μέλη της ομότιμης ομάδας είναι από κοινού υπεύθυνα για την αποπληρωμή των δανείων και από το γεγονός ότι δεν μπορούν να αποκτήσουν πρόσβαση στην πίστωση μέχρι να εκκαθαριστούν τα χρέη του ομίλου. Η άρνηση πρόσβασης σε περαιτέρω πιστώσεις μπορεί να αποτελέσει αποτελεσματικό μηχανισμό κινήτρου, όπως υπογράμμισε η προηγούμενη μελέτη των Stiglitz και Weiss (1983). Η Grameen Bank απασχολούσε μικρές ομάδες. Το μικρό μέγεθος αύξησε τον κίνδυνο από την αδυναμία ενός μέλους, αλλά αύξησε τα κίνητρα για την παρακολούθηση από ομοτίμους. Τα κέρδη από τα τελευταία υπερέβησαν τις ζημιές από την πρώτη. Με μεγάλες ομάδες υπάρχει ένα πρόβλημα ελεύθερου αναβάτη - το καθένα θα προτιμούσε τους άλλους να καταναλώνουν την ενέργεια που απαιτείται για την παρακολούθηση και την επιδείνωση της κακής θέλησης που θα προέκυπτε από την αναφορά παραβατών που έχουν καταχραστεί τα κεφάλαια που τους έχουν χορηγηθεί. Επιπλέον, το κόστος για κάθε ένα από το γεγονός ότι ένα μέλος είναι αδυνατισμένο είναι αρκετά μικρό ώστε τα κίνητρα για την παρακολούθηση - ακόμη και εκτός από το πρόβλημα ελεύθερου αναβάτη - να είναι ελάχιστα. Υπάρχουν ισχυρά κίνητρα για τη δημιουργία ομάδων με παρόμοια χαρακτηριστικά κινδύνου. Επειδή η ομάδα ενεργεί ως συνεταιρισμός, εάν κάποιο άτομο είναι πιο επιρρεπές σε αδυναμίες από άλλους, επιδοτείται. Όταν οι ομάδες είναι πανομοιότυπες, δεν υπάρχει καμία επιδότηση (τουλάχιστον κατά τρόπο εκ των προτέρων). Φυσικά, εκείνοι με υψηλό κίνδυνο αθέτησης θα ήθελαν να ενταχθούν σε ομάδες με χαμηλό κίνδυνο αθέτησης υποχρεώσεων. Ο συνεταιριστικός όμιλος έρχεται, καθώς εκείνοι με τον χαμηλότερο κίνδυνο αθέτησης αναγνωρίζουν το αμοιβαίο ενδιαφέρον τους για ομαδοποίηση. τότε εκείνοι με τον χαμηλότερο κίνδυνο μεταξύ αυτών που απομένουν μαζί ομάδα? και η διαδικασία συνεχίζεται έως ότου τα άτομα με τον υψηλότερο κίνδυνο αναγκάζονται να συγκεντρωθούν

Εξετάζει μια εκτεταμένη έκδοση του μοντέλου του ηθικού κινδύνου Stiglitz (1990) στο οποίο πράκτορες κάνουν επαναλαμβανόμενες αποφάσεις επιλογής έργων. Σε κάθε περίοδο, ο δανειολήπτης είναι ενεργός, λαμβάνει

δάνειο $L > 0$ το οποίο μπορεί να επενδύσει σε ένα από τα δύο έργα:

- ένα ασφαλές, χαμηλής απόδοσης έργο που δημιουργεί κέρδος $Y_s > 0$ με βεβαιότητα
- ή ένα κερδοφόρο αλλά επικίνδυνο έργο το οποίο επιτυγχάνεται με πιθανότητα p , αποδίδοντας κέρδος Y_r με πιθανότητα $1 - p$,
- το επικίνδυνο έργο αποτυγχάνει και δεν δημιουργεί εισόδημα.

Στο μοντέλο του Stiglitz, όπως και σε μεγάλο μέρος του θεωρητικού έργου για τη μικροχρηματοδότηση, τα ασφαλέστερα έργα αναμένεται να έχουν υψηλότερες αναμενόμενες αποδόσεις από ό, τι τα σχέδια με υψηλότερο κίνδυνο και συνεπώς το τραπεζικό βέλτιστο συμπίπτει με το κοινωνικό βέλτιστο. Στο πλαίσιο αυτό, ένα βέλτιστο συμβόλαιο προάγει την ασφαλή επιλογή του έργου. Χαλαρώνουμε αυτή την υπόθεση για αρκετούς αιτιολογικούς λόγους. Η υπόθεση ότι τα επικίνδυνα έργα έχουν υψηλότερες αναμενόμενες αποδόσεις από ό, τι ασφαλή έργα είναι πιο ρεαλιστική (David de Meza και David Webb 1990)

- **Το ασφαλές έργο επιτυγχάνεται με μεγάλη πιθανότητα αλλά αποδίδει μικρό κέρδος δηλαδή, $P_s > P_r$**

Όσο πιο ριψοκίνδυνο είναι το έργο τόσο πιο ψηλή είναι η απόδοση

Ριψοκίνδυνο Κόστος > Ασφαλές Κόστος

- Έστω ότι διαλέγουμε το ασφαλές έργο

$$P_s = Y_s(L) + (1 - P_s)0$$

Στο τέλος το κέρδος που θα λάβω ενώ έχω πληρώσει το δανειό μου μαζί με τους τόκους είναι

$$\text{Κέρδος ασφαλούς έργου} = \{P_s Y_s(L) + (1 - P_s)0 - (1 + r)\}L$$

Αντίστοιχα για το ριψοκίνδυνο έργο

$$P_r = Y_r(L) + (1 - P_r)0$$

Στο τέλος το κέρδος που θα λάβω ενώ έχω πληρώσει το δανειό μου και με τους τόκους είναι

$$\text{Κέρδος ριψοκίνδυνου έργου} = \{P_r Y_r(L) + (1 - P_r)0 - (1 + r)\}L$$

Κατά γενική ομολογία όποιος τοποθετεί δικά του χρήματα θα επιλέγει το

ασφαλές έργο, καθώς φοβάται την μεγάλη πιθανότητα αθέτησης.

**Υπόθεση 1: Το επικίνδυνο έργο υποτίθεται ότι είναι κοινωνικά βέλτιστο:
 $pYr > Ys$**

Υπάρχουν τρεις τύποι δανειοληπτών στον πληθυσμό, με βάση τον βαθμό αποστροφής του κινδύνου τους .

Υπάρχει η αναλογία λ των δανειοληπτών με αποφυγή κινδύνου θ , όπου $\theta_1 < \theta_2 < \theta_3$. Τα ποσοστά λ είναι συνήθως γνωστά.

Οι οφειλέτες μεγιστοποιούν τα ρέματα των αναμενόμενων χρησιμότητων τους κοινής ωφελείας, προεξοφλώντας το μέλλον με επιτόκιο $\delta < 1$.

Οι ατομικές προτιμήσεις των υπερβολικών αποδόσεων σε κάθε περίοδο αντιπροσωπεύονται από τη συνάρτηση χρησιμότητας $u_i(y_i)$ όπου

- $U'_i(y_i) > 0$,
- $U''_i(y_i) < 0$ και
- $U_i(0) = 0$ για όλα τα i .

Ο οφειλέτης μεγιστοποιεί έτσι το προ-εξοφλημένο ποσό χρησιμότητας.

Η συνάρτηση χρησιμότητας εκφράζει την ωφέλεια του κάθε ατόμου από τα χρήματα, καθώς είναι μη αμφισβητήσιμο γεγονός ότι κάθε άτομο δεν αποτιμάει τα χρήματα με τον ίδιο τρόπο. Τα αποτιμάει με βάση την οικονομική του κατάσταση κυρίως.

Στο παράδειγμά μας πιο πάνω για $i = \text{Risk}$ και Safe έργο η συνάρτηση ωφελείας των 2 επιλογών ορίζεται ως εξής

$$V_{\text{safe}}(L,r) = P_s * U \{ Y_s(L) - (1+r)L \} - v(e(L)), \text{ για το safe έργο}$$

και αντίστοιχα για το risky έργο

$$V_{\text{risky}}(L,r) = P_r * U \{ Y_r(L) - (1+r)L \} - v(e(L))$$

όπου $e(L)$: συνάρτηση του επιπέδου της επένδυσης ,

η οποία εκφράζει προσπάθεια

Όσο πιο μεγάλο το έργο τόσο μεγαλύτερη η προσπάθεια που πρέπει να

καταβληθεί

Αυτό τεκμηριώνεται καθώς όσο μεγαλύτερο το L , τόσο μεγαλύτερη η συνάρτηση $e(L)$, καθώς $e'(L) > 0$

Επομένως στη μικροχρηματοδότηση που ασχολούμαστε εμείς η προσπάθεια που πρέπει να καταβληθεί είναι σαφώς μικρή καθώς τα ποσά που δανείζονται είναι μικρά.

Εστιάζουμε στην επιλογή μεμονωμένων έργων και στην αφηρημένη εκ των υστέρων έννοια του ηθικού κινδύνου και στρατηγικές προεπιλεγμένες εκτιμήσεις: η πιθανότητα επιτυχίας p είναι σταθερή και το ποσοστό δανείου L αφαιρείται αυτόματα από τα κέρδη των επιτυχημένων έργων. Ωστόσο, οι δανειολήπτες δεν έχουν καμία εγγύηση, οπότε το ποσό δεν επιστρέφεται εάν το έργο αποτύχει. Έτσι, η τράπεζα μπορεί να υποστεί ζημιά εάν επιλέξει το επικίνδυνο έργο.

Στη συνέχεια, εξετάζουμε τις επιπτώσεις των δυναμικών κινήτρων για την επιλογή των έργων και την αποπληρωμή των τραπεζών, πρώτα μεμονωμένα την ευθύνη και, στη συνέχεια, στο πλαίσιο της κοινής ευθύνης στο πλαίσιο διαφόρων δομών πληροφόρησης.

ΑΤΟΜΙΚΗ – ΔΑΝΕΙΟΛΗΠΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Εξετάζουμε πρώτα την περίπτωση της ατομικής ευθύνης, όπου ο οφειλέτης είναι μόνο υπεύθυνος για το δάνειο που λαμβάνει. Ελλείψει της ρήτρας δυναμικής ενθάρρυνσης, ο δανειολήπτης θα επενδύσει σε ένα επικίνδυνο έργο σε μια δεδομένη οποιαδήποτε χρονική περίοδο.

$$(1) \quad u_i(Y_s - L) \leq p u_i(Y_r - L)$$

Ομοίως, ένας δανειολήπτης θα επενδύει πάντα στο επικίνδυνο έργο κατά τη σύμβαση δανείου περιλαμβάνοντας ένα δυναμικό κίνητρο κάθε φορά.

$$(2) \quad ((1 - p\delta)/(1 - \delta)) * u_i(Y_s - L) \leq p u_i(Y_r - L)$$

δεδομένου ότι ένας δανειολήπτης που επιλέγει πάντα το επικίνδυνο σχέδιο εξακολουθεί να είναι πελάτης του δανειστή στην περίοδο t με πιθανότητα p^{t-1} .

Η εξίσωση (2) συνεπάγεται την εξίσωση (1), έτσι εάν ο δανειολήπτης επιλέγει να επενδύσει στο ασφαλές έργο ακόμα και εάν δεν υπάρχουν δυναμικά κίνητρα, θα το κάνει για να επιβληθεί. Ομοίως, αν ο δανειολήπτης επιλέγει να επενδύσει στο επικίνδυνο έργο υπό δυναμικά κίνητρα, θα το πράξει και όταν απουσιάζουν αυτά. Οι παίκτες που διατρέχουν ιδιαίτερο κίνδυνο αντιθέτως επενδύουν πάντα στο ασφαλές έργο με ατομική ευθύνη. Αναφερόμαστε σε αυτά τα άτομα ως θ1 και τα ορίζουμε ως δανειολήπτες για τους οποίους η εξίσωση (1), και επομένως η εξίσωση (2), δεν ικανοποιείται. Ορίζουμε τους θ2 οφειλέτες ως αυτούς για τους οποίους η εξίσωση (1) ικανοποιείται αλλά όχι και η (2) . Τέλος, ορίζουμε θ3 οφειλέτες ως τους επικίνδυνους ,δηλαδή την αντίθετη ομάδα. Για αυτούς, και οι δύο εξισώσεις ικανοποιούνται . Οι θ3 δεν θα επενδύσουν ποτέ στο χρηματοκιβώτιο με ατομική ευθύνη, ενώ οι θ2 οφειλέτες το πράττουν μόνο όταν είναι αδύναμοι για να ξεπληρώσουν τα μελλοντικά δάνεια.

Ένα παράδειγμα μικροχρηματοδότησης

Έστω ότι παίρνω την συνάρτηση χρησιμότητας $U(x) = x^\theta / \theta$,
οππου ικανοποιεί και τους παρακάτω περιορισμούς:

- $U'(x) = x^{\theta-1} / \theta > 0$
- $U''(x) = -x^{\theta-2} / \theta < 0$
- Και $U(0) = 0$

Όσο πιο μικρός είναι ο εκθέτης τόσο πιο ασφαλής η συνάρτηση καθώς τείνει να είναι ευθεία

Όσο αυξάνεται ο εκθέτης τόσο πιο επικίνδυνη στον κίνδυνο είναι η συνάρτηση ωφέλειας καθώς μεγαλώνει η κλίση της.

- Έστω ότι ο δανειολήπτης λαμβάνει δάνειο $L=100$

Το ασφαλές έργο δίνει εισόδημα $Y_{safe} = 130$ με $P_{safe} = 70\%$

Επομένως για να ικανοποιείται η **Υπόθεση 1** και το επικίνδυνο έργο να είναι κοινωνικά βέλτιστο θα πρέπει

- $Y_{risky} * 0,7 > 130$,

δηλαδή Y_{risky} πάνω από 210 χρηματικές μονάδες

Επιπλέον ορίζω ένα προεξοφλητικό επιτόκιο $\delta = 95\%$

Η Ανισότητα ατομικής ευθύνης χωρίς δυναμικά κίνητρα ορίζεται ως εξής
,ώστε να βρούμε το εύρος των θ_1 , θ_2 και θ_3 για τα οποία ισχύει η μη η ανισότητα.

$$u_i(Y_s - L) \leq p u_i(Y_r - L) \quad (1)$$

όπου $L=100$, $Y_s=130$, $Y_r=210$, με συντελεστή προεξόφλησης $\delta=95\%$ και πιθανότητα $P=0.7$

$$u_i(130-100) \leq 0.7 u_i(210-100)$$

$$u_i(30) \leq 0.7 u_i(110)$$

$$\frac{30}{\theta} \leq 0,7 * \frac{110}{\theta}$$

Λύνοντας την εξίσωση με την βοήθεια της συνάρτησης \ln καταλήγουμε ότι θ **μεγαλύτερο η ίσον του 0,269** για να ισχύει η ανισότητα

Αντίστοιχα η ανισότητα που περιλαμβάνει τα δυναμικά κίνητρα ορίζεται ως εξής, ώστε να βρούμε για πια θ ισχύει και για πια όχι

$$((1-p\delta)/(1-\delta))*u_i(Y_s-L) \leq p u_i(Y_r-L) \quad (2)$$

$$((1-0,7*0,95)/(1-0,95))*u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$6,7*u_i(30) \leq 0,7u_i(110)$$

Λύνοντας ξανά την εξίσωση με την βοήθεια της συνάρτησης **ln** καταλήγουμε ότι $\theta \geq 1,7369$ για να ισχύει η ανισότητα

Επομένως για $\theta \leq 0,269$ δεν ισχύει καμία ανισότητα ,δηλαδή έχουμε τους θ_1 τους πιο ασφαλείς στο έργο

Για $\theta \geq 0,269$ αλλά μέχρι $1,7369$ ισχύει η πρώτη ανισότητα αλλά όχι η δεύτερη, δηλαδή έχουμε τους θ_2

Για $\theta \geq 1,7369$ ισχύουν και οι δύο ανισότητες δηλαδή έχουμε τους θ_3 τους πιο επικίνδυνους στο έργο

Έστω ότι

- $\theta_1=0,25$
- $\theta_2=0,5$
- $\theta_3=1,8$

Η ανισότητα (1) λαμβάνει την εξής μορφή στη κάθε περίπτωση

- **Για $\theta_1=0,25$**

$$u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$u_i(30) \leq 0,7u_i(110)$$

$$30^{0,25}/0,25 \leq 0,7*(110^{0,25}/0,25)$$

$$20,38 \leq 9,06 \quad \text{Δεν ισχύει}$$

- **Για $\theta_2=0,5$**

$$u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$u_i(30) \leq 0,7u_i(110)$$

$$30^{0,5}/0,5 \leq 0,7*(110^{0,5}/0,5)$$

$$10,95 \leq 14,68 \quad \text{Ισχύει}$$

- **Για $\theta_3=1,8$**

$$u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$u_i(30) \leq 0,7u_i(110)$$

$$30^{1,8}/1,8 \leq 0,7*(110^{1,8}/1,8)$$

$$253,24 \leq 1837,94 \text{ **Ισχύει**}$$

Επομένως επιβεβαιώνουμε ότι η ανισότητα ατομικής ευθύνης χωρίς δυναμικά κίνητρα ικανοποιείται για τους θ_2 κι θ_3 επενδυτές μόνο.

Η ανισότητα (2) λαμβάνει την εξής μορφή στη κάθε περίπτωση

- **Για $\theta_1=0,25$**

$$((1-0,7*0,95)/(1-0,95))^* u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$(0,33/0,05)^* 30^{0,25}/0,25 \leq 0,7*(110^{0,25}/0,25)$$

$$62,72 \leq 9,06 \text{ Δεν ισχύει}$$

- **Για $\theta_2=0,5$**

$$((1-0,7*0,95)/(1-0,95))^* u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$(0,33/0,05)^* 30^{0,5}/0,5 \leq 0,7*(110^{0,5}/0,5)$$

$$73,39 \leq 14,68 \text{ Δεν ισχύει}$$

- **Για $\theta_3=1,8$**

$$((1-0,7*0,95)/(1-0,95))^* u_i(130-100) \leq 0,7u_i(210-100)$$

$$(0,33/0,05)^* 30^{1,8}/1,8 \leq 0,7*(110^{1,8}/1,8)$$

$$1696,76 \leq 1837,94 \text{ **Ισχύει**}$$

Επομένως επιβεβαιώνουμε ότι μόνο για τον θ_3 τον πιο επικίνδυνο ισχύει η ανισότητα ευθύνης με δυναμικά κίνητρα

ΥΠΟΘΕΣΗ 2: Τα κέρδη από το ασφαλές έργο ικανοποιούν την εξίσωση $Y_s - 2L = 0$.

Κάτω από κοινή ευθύνη, η αναμενόμενη χρησιμότητα του οφειλέτη εξαρτάται και από τη δική του δράση και εκείνη του συνεργάτη του. Το Σχήμα δείχνει τις αναμενόμενες απολαβές ενός δανειολήπτη τύπου θί με έναν συνεργάτη τύπου θj .

	Ασφαλές Έργο	Επικίνδυνο Έργο
Ασφαλές Έργο	EU_i^{SS}, EU_j^{SS}	EU_i^{SR}, EU_j^{RS}
Επικίνδυνο Έργο	EU_i^{RS}, EU_j^{SR}	EU_i^{RR}, EU_j^{RR}

Οι αναμενόμενες απολαβές ορίζονται ως εξής:

$$EU_i^{SS} = u_i(Y_s - L),$$

$$EU_i^{RS} = p u_i(Y_r - L),$$

$$EU_i^{SR} = p u_i(Y_s - L)$$

και

$$EU_i^{RR} = p^2 u_i(Y_r - L) + p(1-p) u_i(Y_r - 2L).$$

Σε όλη την ανάλυση, χρησιμοποιούμε τη φράση EU_i^{AB} για να δηλώσουμε την αποπληρωμή της περιόδου σε αθι δανειολήπτη που επιλέγει το σχέδιο A όταν ο συνεργάτης του επιλέγει το σχέδιο B .

Ισχύει ότι $EU_i^{SS} > EU_i^{SR}$ και $EU_i^{RS} > EU_i^{RR}$ για όλα τα I ,

όπου στη περίπτωση μας $i =$ Ασφαλές και Επικίνδυνο Έργο

Επομένως στο παραδειγμά μας τα αποτελέσματα είναι τα εξής:

$$EUI^{SS} = ui(Ys-L)$$

- για $\theta_1=0,25$

$$30^{0,25}/0,25=9,36$$

- για $\theta_2=0,5$

$$30^{0,5}/0,5=10,95$$

- για $\theta_3=1,8$

$$30^{1,8}/1,8=253,24$$

$$EUI^{RS}=pui(Yr-L)$$

- για $\theta_1=0,25$

$$0,7(110^{0,25}/0,25)=9,06$$

- για $\theta_2=0,5$

$$0,7(110^{0,5}/0,5)=14,68$$

- για $\theta_3=1,8$

$$0,7(110^{1,8}/1,8)=1837,9$$

$$EUI^{SR}=pui(Ys-L)$$

- για $\theta_1=0,25$

$$0,7(30^{0,25}/0,25)= 6,552$$

- για $\theta_2=0,5$

$$0,7(30^{0,5}/0,5)=7,665$$

- για $\theta_3=1,8$

$$0,7(30^{1,8}/1,8)=101,296$$

$$EUI^{RR} = p^2 ui(Yr-L) + p(1-p) ui(Yr-2L)$$

- για $\theta_1=0,25$

$$0,7 * ui(210-100) + 0,7(1-0,7) * ui(210-100*2)=7,84$$

- για $\theta_2=0,5$

$$0,7 * ui(210-100) + 0,7(1-0,7) * ui(210-100*2)=11,59$$

- για $\theta_3=1,8$

$$0,7 * ui(210-100) + 0,7(1-0,7) * ui(210-100*2)=1321,56$$

Και για τα θ_1 , θ_2 , και θ_3 βλέπουμε ότι πράγματι

$$EU_i^{SS} > EU_i^{SR} \text{ και } EU_i^{RS} > EU_i^{RR}$$

- για $\theta_1 = 0,25$

$$9,36 > 6,552$$

$$\text{Και } 9,06 > 7,84$$

- για $\theta_2 = 0,5$

$$10,95 > 7,665$$

$$\text{Και } 14,68 > 11,59$$

- για $\theta_3 = 1,8$

$$253,24 > 101,296$$

$$\text{Και } 1837,9 > 1321,56$$

Υπόθεση 3

$$Y_r > 3L$$

και

Υπόθεση 4:

$$\alpha \in [0, 1] \text{ έτσι ώστε } \alpha EU_i^{SR} + (1 - \alpha) EU_i^{SS} > EU_i^{RR} \text{ για } i = 1$$

$$\text{και } \alpha EU_i^{RS} + (1 - \alpha) EU_i^{SS} > EU_i^{RR} \text{ για } i \in \{2, 3\} .$$

Στο παράδειγμά μας έχουμε ότι

Για $\theta_1 = 0,25$

Αντικαθιστούμε τις αντίστοιχες αναμενόμενες απολαβές από τον πίνακα

$$\alpha * 6,552 + (1-\alpha) * 9,36 > 7,84$$

$$\alpha * 6,552 + 9,36 - 9,36 * \alpha > 7,84$$

Επομένως πράγματι $\alpha < 0,54$

Και για $\theta_2 = 0,5$ & $\theta_3 = 1,8$

$$\alpha * 14,68 + (1-\alpha) * 10,95 > 11,59 \text{ για το } \theta_2$$

$$\alpha * 1837,94 + (1-\alpha) * 253,94 > 1321,56 \text{ για το } \theta_3$$

Επομένως πράγματι $\alpha < 0,17$ για το θ_2 και $\alpha < 0,27$ για το θ_3 αντίστοιχα

Πράγματι και στα τρία θ το α τείνει πολύ κοντά στο μηδέν

Πρόταση 1

Λαμβάνοντας υπόψη την Υπόθεση 4, ένας θ_2 ή θ_3 επενδύει στην επικίνδυνη επένδυση σε όλα τα γύρους σε οποιαδήποτε τέλεια ισορροπία ενός παιχνιδιού κοινής ευθύνης χωρίς δυναμικά κίνητρα.

Απόδειξη της πρότασης 1

Ξεκινάμε δείχνοντας ότι ο θ_2 ή ο θ_3 οφειλέτης ταιριάζει με έναν παρόμοιο εταίρο. Επομένως ο σύντροφος του θα επιλέξει το επικίνδυνο έργο σε όλους τους γύρους σε κάθε τέλεια ισορροπία .

Κατ 'αρχάς, σημειώνουμε ότι η Υπόθεση 4 εγγυάται ότι $EU_i^{RR} > EU_i^{SS}$

για $i \in \{2, 3\}$, πράγμα που ισχύει καθώς $11,59 > 10,95$ και $1321,56 > 253,24$

Για να το δούμε αυτό, παρατηρούμε ότι για $i = 1$, $EU_i^{SS} > EU_i^{RR}$, ισχύει καθώς $9,36 > 7,84$, πρέπει να συμβαίνει αυτό :

$$(6) \quad \alpha EU_i^{SR} + (1 - \alpha) EU_i^{SS} > EU_i^{RR}$$

για κάποια $\alpha \in [0, 1]$ ιδίως, όταν αρκετά α είναι κοντά στο μηδέν.

Στο παράδειγμά μας συγκεκριμένα ισχύει για $\alpha < 0,54$

Εφόσον το $EU_i^{RS} > EU_i^{RR}$ για όλα τα i ,

αν $EU_i^{SS} \geq EU_i^{RR}$ για $i \in \{2, 3\}$, $14,68 > 11,59$ και $1837,9 > 1321,56$ υπόθεση που ισχύει στο παράδειγμά μας τότε τα ακόλουθα θα ισχύουν για όλα τα $\alpha \in [0,1]$.

$$(7) \quad \alpha EU_i^{RS} + (1 - \alpha) EU_i^{SS} > EU_i^{RR} .$$

Έτσι, η Υπόθεση 4 ισχύει μόνο εάν $EU_i^{SS} < EU_i^{RR}$ για $i \in \{2, 3\}$. Επειδή αυτό είναι αλήθεια όταν ένα ζευγάρι θ_2 ή θ_3 οφειλετών ποτέ δεν θα συντονίζει σχετικά με την ασφαλή έργο σε κάθε γύρο από μια τέλεια ισορροπία, καθώς αναγκάζει και τα δύο κάτω από το ελάχιστο που αναμένεται η πληρωμή, EU_i^{RR} και οι δύο έχουν μια κερδοφόρα απόκλιση.

Στη συνέχεια, αποδεικνύουμε με αντίφαση ότι οποιαδήποτε εναλλασσόμενη ακολουθία-στην οποία ο οφειλέτης i επιλέγει τον επικίνδυνο έργο σε περιόδους $t \in ZR$ και το ασφαλή έργο σε όλες τις άλλες περιόδους , ενώ ο εταίρος του δανειολήπτη i , ο δανειολήπτης j , επιλέγει το ασφαλές έργο σε

περιόδους $t \in ZR$ και το επικίνδυνο έργο σε όλες τις άλλες περιόδους δεν μπορεί να αποτελέσει ένα παιχνίδι τέλειας ισορροπίας μεταξύ των θ_2 ή θ_3 οφειλετών εξετάσει οποιαδήποτε τέτοια ακολουθία.

Ο οφειλέτης i λαμβάνει την αναμενόμενη ροή χρησιμότητας .

Επομένως η Υπόθεση 4 μπορεί μόνο να κρατηθεί εαν $EU_i^{SS} < EU_i^{RR}$ για $i \in \{2,3\}$.

Δεδομένο που στο παράδειγμά μας ισχύει, καθώς $10,95 < 11,59$ και $253,24 < 1321,53$ αντίστοιχα.

Επειδή αυτό είναι αλήθεια, ένα ζευγάρι θ_2 ή θ_3 δανειοληπτών ποτέ δεν θα συντονίζεται σχετικά με το ασφαλή έργο σε κάθε γύρο από μια τέλεια ισορροπία , καθώς αναγκάζει και τα δύο κάτω από το ελάχιστο που αναμένεται

πληρωμή, EU_i^{RR} και οι δύο έχουν μια κερδοφόρα απόκλιση.

Στη συνέχεια, αποδεικνύουμε με αντίφαση ότι οποιαδήποτε εναλλασσόμενη ακολουθία-στην οποία ο οφειλέτης i επιλέγει το επικίνδυνο έργο σε περιόδους $t \in ZR$ και την ασφαλή έργο σε όλες τις άλλες περιόδους ενώ ο εταίρος του δανειολήπτη i , ο δανειολήπτης j , επιλέγει το ασφαλές έργο σε περιόδους $t \in ZR$ και το επικίνδυνο έργο σε όλες τις άλλες περιόδους - δεν μπορεί να αποτελέσει ένα παιχνίδι τέλειας ισορροπίας μεταξύ των θ_2 ή θ_3 οφειλετών. εξετάσει οποιαδήποτε τέτοια ακολουθία. Ο οφειλέτης i λαμβάνει την αναμενόμενη ροή χρησιμότητας .

$$(8) [\alpha EU_i^{SR} + (1-\alpha) EU_i^{SR}] (1/(1-\delta))$$

όπου

$$\alpha = \sum_{t \in ZR} \delta^t / \sum_{t=0}^{\infty} \delta^t$$

Ο δανειολήπτης j λαμβάνει την αναμενόμενη ροή χρησιμότητας

$$(9) [\alpha EU_j^{SR} + (1-\alpha) EU_j^{RS}] (1/(1-\delta))$$

Αν υπάρχει ένα σύνολο Zr έτσι ώστε να αναμένεται οι απολαβές για τους δύο δανειολήπτες να υπερβαίνει το $\min \max$ επίπεδο , τότε πρέπει να διατηρηθούν οι ακόλουθες ανισότητες:

$$(10) [\alpha EU_i^{RS} + (1-\alpha) EU_i^{SR}] (1/(1-\delta)) \geq EU_i^{RR} (1/(1-\delta))$$

και

$$(11) [\alpha EU_j^{SR} + (1-\alpha)EU_j^{RS}] * (1/1-\delta) \geq EU_i^{RR}(1/1-\delta)$$

Δεδομένου ότι $Y_r > 3L$ (από την Υπόθεση 3),

$$(12) u_i(Y_r - 2L) > u_i(Y_r - L) - u_i(Y_r - 2L)$$

Αυτό υπονοεί ότι

$$(13) (1-p) * [u_i(Y_r - L) - u_i(Y_r - 2L)] + u_i(Y_s - L) < p * u_i(Y_r - L) + (1-p) * u_i(Y_r - 2L),$$

εφόσον $EU_i^{SS} < EU_i^{RS}$.

Πολλαπλασιάζουμε με απόδοση $p/2$

$$(14) 0,5p * u_i(Y_r - L) + 0,5 * p u_i(Y_s - L) < p^2 * u_i(Y_r - L) + p * (1-p) * u_i(Y_r - 2L).$$

Συνεπώς, για να κρατήσουμε την εξίσωση (10), το α πρέπει $\geq 0,5$.

Ωστόσο, με ένα παρόμοιο επιχείρημα, για την εξίσωση (11), το α πρέπει $\leq 0,5$.

Στο παράδειγμά μας έχουμε :

Η (10) για $\theta_1=0,25$ γίνεται

$$(\alpha * 9,06 + 6,552(1-\alpha)) * (1/1-0,95) \geq 7,84 * (1/1-0,95)$$

$$9,06\alpha + 6,552(1-\alpha) \geq 7,84$$

$$2,508 * \alpha \geq 1,288$$

$$\alpha \geq 0,51$$

για $\theta_2=0,5$ γίνεται

$$(\alpha * 14,68 + (1-\alpha) * (1/1-0,95)) \geq 7,84 * (1/1-0,95)$$

$$14,68\alpha + (1-\alpha)7,66 \geq 11,59$$

$$7,02\alpha \geq 3,93$$

$$\alpha \geq 0,55$$

για $\theta_3=1,8$ γίνεται

$$(\alpha * 1837,9 + (1-\alpha)101,29) * (1/1-0,95) \geq 1321,56 * (1/1-0,95)$$

$$1837,9\alpha + (1-\alpha)101,29 \geq 1321,56$$

$$1736,61\alpha \geq 1220,27$$

$$\alpha \geq 0,55$$

Συνεπώς επιβεβαιώνουμε ότι για να κρατηθεί η (10) θα πρέπει α μεγαλύτερο του μισού

Αντίστοιχα για την ανισότητα (11) έχουμε :

Η (11) για **$\theta_1=0,25$**

$$(\alpha * 6,552 + (1-\alpha) 14,68) * (1/1-0,95) \geq 7,84 * (1/1-0,95)$$

$$6,552\alpha + (1-\alpha)14,68 \geq 7,84$$

$$\alpha \leq 0,486$$

για **$\theta_2=0,5$**

$$((\alpha * 6,552 + (1-\alpha) * 14,68) * (1/1-0,95)) \geq 7,665 * (1/1-0,95)$$

$$\alpha \leq 0,49$$

για **$\theta_3=1,8$**

$$((\alpha * 7,665 + (1-\alpha) * 1837,9) * (1/1-0,95)) \geq 1321,56 * (1/1-0,95)$$

$$\alpha \leq 0,29$$

Συνεπώς επιβεβαιώνουμε ότι για να κρατηθεί η (11) θα πρέπει α μικρότερου του μισού

Αυτό δημιουργεί μία αντίφαση. Τέλος, με ένα παράλληλο επιχείρημα παράλληλα με το παραπάνω, η Υπόθεση 4 εγγυάται ότι δεν μπορεί να υπάρξει μια τέλεια ισορροπία όπου ένας θ_1 οφειλέτης παίζει ασφαλές σε όλους τους γύρους, ενώ ο συνεργάτης του, ένας θ_2 ή θ_3 , επενδύει στο επικίνδυνο έργο, αλλά όχι σε όλους τους γύρους.

Συμπεράσματα

Όπως λοιπόν είδαμε στα πρώτα κεφάλαια η μικροχρηματοδότηση βοηθάει τους πενιχρά αδύναμους να φύγουν από τα στενά όρια της φτώχειας και οι άνθρωποι βοηθούνται λαμβάνοντας βασικά μαθήματα διαχείρισης χρημάτων. Κάθε φορά ένα μέρος του δανείου που αποπληρώνουν μπαίνει σε κουμπαρά χρημάτων σαν δικλείδα ασφαλείας . Στη συνέχεια είδαμε τον Muhammad Yunus που είναι ο ιδρυτής της τράπεζας Grameen και πως μείωσε μέσω αυτής την φτώχεια υποστηρίζοντας το αδύναμο φύλο δημιουργώντας μικρές και ομοειδές ομάδες . Παραθέσαμε κάποια παραδείγματα συνεταιριστικών τραπεζών των γυναικών σε υποανάπτυκτες χώρες στην Ινδία και όχι μόνο. Στη συνέχεια αναφερθήκαμε στον Ευρωπαϊκό μηχανισμό μικροχρηματοδοτήσεων Progress που εξασφαλίζει δάνεια έως 25000€ καθώς και την Μικροχρηματοδότηση που ξεκινάει στην Ελλάδα και δίνονται δάνεια από χρηματοοικονομικά συστήματα εκτός τραπεζικού μηχανισμού. Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως, οι μικροχρηματοδοτήσεις προσφέρονται συνήθως είτε σε μια ομάδα είτε σε ένα άτομο. Ακόμη περισσότερο, πολύ συχνά, είτε η ομάδα είτε τα μεμονωμένα δάνεια κυριαρχούν στην αγορά για τη μικροχρηματοδότηση σε μια δεδομένη χώρα ή περιοχή (Madazewicz (2008)). Παρακολουθήσαμε πρώτα ένα περιβάλλον στο οποίο οι τράπεζες μικροχρηματοδοτήσεων προσφέρουν κυρίως ομαδικά δάνεια. Στη συνέχεια, η χρηματοπιστωτική τράπεζα θα είχε μόνο κίνητρο να επενδύσει στον έλεγχο αν αυτή η τεχνική ήταν καλύτερα από την άποψη της εκτίμησης του τύπου του δανειολήπτη από την τεχνολογία δανεισμού του ομίλου. Αναλογικά οι εμπορικές τράπεζες θα είχαν κίνητρο να επενδύσουν σε ομαδικούς δανεισμούς μόνον εάν αυτή η τεχνολογία θα εξασφάλιζε καλύτερη αξιολόγηση του τύπου του δανειολήπτη. Ως εκ τούτου, σε μια τέτοια ρύθμιση, η αναβάθμιση και η σμίκρυνση θα αποτελούσαν μια μορφή υποκατάστατων. Δεύτερον, ένα περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από τις τράπεζες μικροχρηματοδότησης που παρέχουν μεμονωμένα δάνεια. Σε μια τέτοια περίπτωση, η αναβάθμιση θα επέτρεπε σε ένα ίδρυμα μικροχρηματοδότησης να αξιολογεί τον τύπο του δανειολήπτη μέσω του προ συμπτωματικού ελέγχου εκτός από την υλοποίηση των υψηλών ποσοστών αποπληρωμής και με τη χρήση της τεχνολογίας παρακολούθησης μικροχρηματοδοτήσεων.

Ομοίως, η εμπορική τράπεζα θα κέρδιζε από τη μείωση της αξίας, καθώς εκτός από την αξιολόγηση του δανειολήπτη μπορεί να εξασφαλίσει υψηλότερα ποσοστά αποπληρωμής λόγω της παρακολούθησης της τεχνολογίας των μικροχρηματοδοτήσεων . Ως εκ τούτου, σε μια τέτοια ρύθμιση, η αναβάθμιση και η συρρίκνωση τείνουν να λειτουργούν ως συμπληρωματική μορφή. Ως εκ τούτου, τα κέρδη από την αναβάθμιση και την συρρίκνωση πρέπει να είναι πολύ υψηλότερα σε ένα περιβάλλον στο οποίο κυριαρχεί η ατομική και όχι η ομαδική δανειοδότηση της μικροχρηματοδότησης. Αν οφείλεται στον αυξανόμενο ανταγωνισμό και την καλύτερη πρόσβαση στο κεφάλαιο αγορά ατομικών δανειακών συμβάσεων στον τομέα της μικροχρηματοδότησης θα αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία στο σύντομο μέλλον, η εξέλιξη αυτή μπορεί ταυτόχρονα να ενισχύσει την αναβάθμιση των ιδρυμάτων μικροχρηματοδότησης και να μειώσει τις εμπορικές τράπεζες.

Η υπόθεση 3 εγγυάται ότι η επένδυση στο επικίνδυνο έργο είναι η μοναδική καλύτερη απάντηση σε έναν εταίρο που επενδύει με βεβαιότητα στο επικίνδυνο έργο.

Συνεπώς, η ριψοκίνδυνη επιλογή από όλους τους δανειολήπτες συνιστά ισορροπία οποιασδήποτε αστικής ευθύνης όχι μόνο στο δανειστικό παιχνίδι χωρίς δυναμικά κίνητρα, αλλά αυτό που είναι ανεπιθύμητο από τη προοπτική της αντιμετώπισης των κινδύνων των θ_1 . Αναφερόμαστε σε αυτό το αποτέλεσμα ως το "επικίνδυνο" της ισορροπίας.

Η Υπόθεση 4 εγγυάται ότι οι τύπου θ_2 και θ_3 , από την άλλη πλευρά, επενδύουν στο επικίνδυνο έργο με $p=1$ σε μία οποιαδήποτε ισορροπία οποιουδήποτε παιχνιδιού χωρίς δυναμικά κίνητρα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Άρθρα

- Armendriz de Aghion, Beatriz and Jonathan Morduch 2005. *The Economics of Microfinance*, Cambridge and London : MIT Press.
- Besley Timothy and Stephen Coate. 1995. "Group Lending, Repayment Incentives and Social Collateral "Journal of Development Economics 46(1) :1-18.
- Besley T. Coate S. 1995. Group Lending, Repayment Incentives and Social Collateral. *Journal of Development Economics* 46, 1-18
- Carr, James H., and Zhong Yi Tong, eds. (2002). *Replicating Microfinance in the United States*. Washington: Woodrow Wilson Center Press.
- Cowan, Charles D., and Adrian M. Cowan (2006). "A Survey-Based Assessment of Financial Institution Use of Credit Scoring for Small Business Lending (690 KB PDF)." Washington: U.S. Small Business Administration, Office of Advocacy, November.
- Daryl Collins, Jonathan Morduch, Stuart Rutherford, and Orlanda Ruthven "Portfolios of the Poor: How the World's Poor Live on \$2 a Day"
- Daley -Harris S. State of the Microcredit Summit Campaign Report 2007, Microcredit Summit Campaign: Washington
- Fernando N., 2007. The Asian Microfinance Industry. Some Changes and Continuities ADB Finance for the Poor 8, 1-11
- F JA (Fritz) Bouman *Small, Short and Unsecured: Informal Rural Finance in India*
- Ghatak, Maitreesh .2000. "Screening by the Company You Keep Joint Liability Lending and the Peer Selection Effect . "Economic Journal ,110(465): 601-31.
- Gine Xavier and Dean Karlan .2009. "Group versus Individual Liability: Long Tern Evidence from Philippine Microcredit Lending Groups "Yale University Economic Growth Center Working Paper 970.
- Jonthan Morduch and Beatriz Armendáriz (2009) *The Economics of*

Microfinance

- Lederman Daniel, Norman Loayza and Ana Maria Menendez. 2002 “Violent crime: Does Social Capital Matter? “Economic Development and Cultural Change, 50(3) :509-39
- Lehner Maria 2009 ,Group Lending versus Individual Lending in Microfinance , SFB/TR 15 Discussion Paper, No.299
- Karlan D. 2007. Social Connections and Group Banking. The Economic Journal 177, F52-F84
- Markheim Marina .2017. The Role of Group Project Size and Correlated Outcomes in Group Lending
- Morduch, Jonathan 1999. “The Microfinance Promise “Journal of Economic Literature, 37(4) : 1569-1614
- Sadoulet Loic and Seth B. Carpenter 2001 “Endogenous Matching and Risk Heterogeneity. Evidence on Microcredit Group Formation in Guatemala .
- Stiglitz, Joseph E. 1990 “Peer Monitoring and Credit Markets. “World Bank Economic Review ,4 (3):351-66
- Yunus Muhammad .1999. Banker to the Poor : Micro-lending and the Battle Against World Poverty. New York : Worth Publishers.

Ιστοσελίδες

- <https://www.afi.org.gr/en/home/>
- <https://www.capital.gr>
- <https://www.investopedia.com/terms/m/microfinance.asp>
- <https://www.eib.org/en/products/lending/microfinance/index.htm>
- <https://ec.europa.eu/social>
- <https://www.epixeiro.gr/article/2792>
- <https://www.espa.io/daneia-eos-25000-euro-xoris-eksasfaliseis>
- <https://www.kathimerini.gr/1004361/article/oikonomia/>
- <https://www.naftemporiki.gr/finance/story>

- <https://openclass.teiwm.gr/modules/document>
- <https://en.wikipedia.org/>
- <http://www.gdrc.org/icm/inspire/womenbank.html>
- <https://inbanker.blogspot.com/>
- https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-319-54166-2_5